

BÁSNĚ A NÁPISY

SLAVNĚ PANUJÍCÍHO PAPEŽE

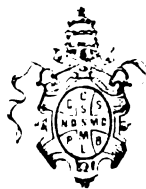
V A X I I I .

ZE ZVLÁŠTNÍHO PŘIVOLENÍ

VZNEŠENÉHO SKLADATELE

NA ČESKÝ JAZYK PŘELOŽIL

P. SARKANDER NAVRÁTIL,
BENEDIKTIN RAJHRADSKÝ

V BRNĚ. 188

TISKEM A NÁKL. KNIHTISKÁRNÝ BENED. RAJHR.

KE SLAVNOSTI
KNĚŽSKÝCH DRUHOTIN
MOCNĚ VLÁDNOUCÍHO PAPEŽE
SVATÉHO OTCE
LVA XIII.

Když jsem prostřednictvím nejdůstojnějšího pána, pana monsignora Maria Mocenni-ho, papežského státního podsekretáře, sekretáře písma číselného a arcibiskupa Heliopolitánského, blahosklonným přípisem ze dne 28. června 1887. obdržel od svatého Otce schválení, abych «básně a nápisy Jeho» na český jazyk převedl, byl jsem nemálo potěšen a obradován, moci zabývati se překrásnými, vzletnými i klasickými Jeho myšlenkami a obraty, anť, jak uznáno, svatý Otec jest znamenitý latiník vůbec a též básník jak latinský tak italský.

Nicméně zmocnila se mne bázeň, že, jak se obyčejně říká, i sebe lepší překlad práce původní málokdy nebo nikdy nedostihne; mám před sebou práci nemálo obtížnou a to tím více, an se tuto jedná o vznešenost osoby básníkovy. S chutí však a radostí podjal jsem se práce překládaje pokud možná doslovně, ovšem zde onde básnické volnosti používaje, i učinil jsem, seč jsem byl. Tímto odevzdávám práci svou všem vroucím ctitelům svatého Otce papeže Lva XIII., jehož Bůh mnohá a mnohá ještě léta zachovati a jemuž dopřáti račiž, aby touženého vítězství svaté církve slavně se dožil.

**V Římě, na slavnost neposkvrněného početí nejbl. Panny Marie,
8. prosince 1887.**

Překladatel.

C A R M I N A .

—
B Á S N Ě .

AD VINCENTIVM PAVANI

E. S. I.

AN. MDCCCXXII.

Nomine, Vincenti, quo tu, Pavane, vocaris

Parvulus atque infans Peccius ipse vocor.¹

Quas es virtutes magnas, Pavane, sequutus

O utinam possem Peccius ipse sequi.

¹ Auctori ad sacrum baptisma imposita fuerant nomina Ioachimo, Vincentio, Raphaeli, Aloisio. Sed mater eius Vincentium appellari maluit ob honorem Vincentii Ferrerii, cuius extitit cultrix eximia. Quod ille nomen serius cum Ioachimo commutavit.

Vincenci Pavánovi,
z tovaryšstva Ježíšova.

Léta 1822.

Jménem tvým, Vincenci Paváne, jakým se nazýváš,
Já jmenován bývám Pecci malý pacholík. ¹

Vzácné ctnosti, Paváne, ty vezdy jaké sledoval jsi,
Kéž mohu já Pecci vezdy také sledovat!

¹ Vznešenému skladateli na křestu svatém dána jména: Joachim, Vincenc, Rafael, Alois. Avšak matka jeho raději ho nazývala Vincenc, z úcty ke sv. Vincenci Ferreriovi, jehož byla zvláštní ctitelkou; kteréž pak jméno později zaměnil za Joachima.

DE INVALETVDINE SVA

IN ADOLESCENTIA

AN. MDCCCXXX.

Puber bis denos, Ioachim, vix crescis in annos;

Morborum heu quanta vi miser obrueris!

Iuverit hos fando tristes memorare dolores,

Et vitae aerumnas dicere carminibus.

Nocte vigil, tarda componis membra quiete,

Viribus effetis esca nec ulla levat

Languentem stomachum; depresso lumine ocelli

Caligant; ictum saepe dolore caput.

O své chorobě.

Léta 1830.

Sotva jsi dočkal, Jáchime, dvacátého se léta,
Tíží ach neduhů jak's zahrnut nebohý!

Dobře budeť v paměť zas uvést trudné ty bolesti,
Písněmi opěvovat trampoty též života.

Bdíš v noci až v pozdní spočinek své skládaje údy,
Síly hynou dokona, krm nijaký neživí.

Sesláblý žaludek; zrak zemdlen, tvé oči tmí se;
Častěji též prudce tvá hlava rozbolena.

Mox gelida arentes misere depascitur artus
Febris edax, mox et torrida discruciat.

Iam macies vultu apparet, iam pectus anhelum est;
Deficis en toto corpore languidulus!

Quid tibi blandiris, longos quid prospicis annos?
Atropos horrendum mortis adurget iter.

Tunc ego: «non trepida frangar formidine: mortem,
Dum properat, fortis, laetus et opperiar.

Non me labentis pertentant gaudia vitae,
Aeternis inhians nil peritura moror.

Attingens patriam, felix erit advena, felix
Si valet ad portum ducere nauta ratem.»

Zimnice zžírná bídně hubí tvé údy vysechlé

Hned mrazivá a na to hned je horečka mučí.

Již hubenost se na tváři jeví, stíží prsa dýší;

Víc a více scházíš ej na celém těle svém.

Snad-li si chceš lichotit dlouhá předvídaje léta?

Atropos úspěšný chod hrozný ke smrti.

Já na to: «nikterak úzkostnou se nedám zmoci bázní:

Přijde-li smrt, vyčkám tak jako rek ji vesel.

Úplynný mne život ni nevábí rozkoše světské,

Nedbám marností, an věčitosti hledím.

Vejda do vlasti pravé, ej jak šťasten bude poutník,

Zná-li, blažen lodník, k přístavu vést svoji loď.»

ROGERIVS A. C. ADOLESCENS¹
EFFRONTM MVLIEREM DEPELLIT
AN. MDCCCXXXI.

Quid fucata genas, quid vultu habituque proterva
Mente agitas? Procul hinc siste, Amarylli, pedem.

Letiferum stillas meretricio ab ore venenum,
Infandum venis, proh pudor, ulcus alis.

¹ Auctori amicus et in studiis litterarum socius.

Rogerus A. C. jinoch¹

zahání nestydatou ženštinu.

Léta 1831.

Což to líčidlem v tváři a pohledy mníš a chováním,
Nestoudná? Zastav svou, Amarylli, nohu.

Jed smrtonosný z nevěstčích úst svých vykapáváš,
V srdci ohavnou pak hlízu, ó styď se, chováš.

¹ Přítel skladatelův a společník ve studiích.

A MONS. ORFEI¹

AN. MDCCCXXXVIII.

Scherzo Poetico.

Orfèò, fama già fu che la nemica
Ira molcendo, attonite e sospese
Traesti al sono della cètra amica
Un dì le fere ad ascoltarti intese.

Forse il valore avito ancor nutrica
È ad egual gloria i tuoi nepoti accese?
Trasfusa in loro tua virtude antica
Rinnovellar poté le conte imprese?

Ben lo cred'io: del Sannio Irpin le selve
Udir gli accenti d'un Orfèò novello,
L'armonia di sua cètra udir le belve:

E una colomba, dall'Adriaco lido
Spiccando il vol, posò sul mio Castello,
E co' suoi colombin vi fece il nido.

¹ Mons. Orfei suo antecessore nella Delegazione di Benevento aveva ceduto una parte del Palazzo Apostolico, detto il Castello, al Presidente del Tribunale, avv. Palomba, venuto di Loreto.

Monsignoru Orfei-ovi.¹

Léta 1838.

Poetický žert.

Z vlastiny.

Kdys, Orfee, se báje roznášela,
Že divoká zvěř vztek svůj odkládala
A, ač se jako ohromená chvěla,
Tvé lyry zvuky krotce poslouchala.

Snad dávná síla znova povyspěla,
Jež vnuky k stejné slávě pobádala?
Či statečnost snad dřevná do nich vjela,
Jež k nápodobným činům vzbuzovala?

Rád věřím: v Samnitsku že zaznívají
Zas divné, nové písně Orfeovy
A šelmy zvukům lyry naslouchají:

Hle, holub od pobřeží jaderského
Tam příšlý usadil se pod mé krovky
A s mláďaty zde hledal hnízda svého.

¹ Monsignore Orfei, předchůdce jeho v poslanství v Beneventě, postoupil část paláce apoštolského, tvrzí zvaného, předsedovi soudní stolice, advokátu Palombovi (palomba = divoký holub), jenž tam z Loreta přišel.

AN. MDCCCXXXVIII.

Idem latine.

Mulcere immites cithara, deducere cantu;
Orpheu, fama refert te potuisse feras.

Pristina num virtus renovat portenta? nepotes
Gloria sollicitat numquid avita tuos?

Crediderim: Samni visus novus Orpheus oris
Elicere arguta dulce melos cithara.

Laevaue ab Adriaca advolitans regione columba
Nostro, heu, cum pullis in lare nidificat.

1838.

Totéž z latiny.

že's divoké a dravé umíval mírniti šelmy,
Též zpěvy svými vodit, Orfee, báje praví.

Zdaž-li statečností minulé divy obnovují se?
Neb-li pradávna snad tvé vnuky sláva budí?

Málem bych přiložil tomu víru: nový hraje Orfeus
Vtipnou v Samnitsku písňě libé citerou.

Tamto jaderských od končin z leva sem přibylý k nám
Ejhle holub tu v našem s mláďaty domě sedí.

A FULVIO BELLELIO¹

AN. MDCCCXLI.

Scherzo Poetico.

Aura spira da te di Paradiso
Che di grazia e beltà tuo volto infiora,
Il dolce sguardo ed il gentil sorriso
Soavemente i cor lega e innamora.

Che se turbi la fronte, e d'improvviso
E magnanimo sdegno ardi talora,
Della tua voce al suon ciascun conquiso
Per la tema allibisce e trascolora.

Dischiusa è a te d'ogni saver la via;
Vate, sofo, orator da tuoi verd'anni;
Sublime ingegno al ciel t'aderge e india.

Dispiega a volo ognor più ardito i vanni,
Nè paventar di maldicenza ria,
Di codardo livor l'oltraggio e i danni.

¹ Bellelio vanitoso encomiava sovente la sua bellezza, e si teneva in conto di letterato, filosofo ed oratore.

Fulviu Bellelovi.¹

Léta 1841.

Poetický žert.

Z vlastiny.

Ej z ráje věje na tě vánek milý,
Jenž vděk a krásu na tvář vyluzuje,
Tvůj líbezný vzhled a tvůj úsměv čilý
Až srdce jme a k lásce povzbuzuje.

Však vrásky čelo tvé kdy zasmušily
A mysl nevolí se rozpaluje:
Při hlase tvém se všichni poděsili
A každý trne, bledne, ustupuje.

Věd všelikých ti cesta zjevna jesti,
Ty's prorok, mudřec, řečník z mládí svého;
Tvůj duch tě vznáší, k božství dráhu klestí.

Nuž rozviň perutě své k letu výše
A nestrachuj se slova pomluvného,
Ze zbabělé jen závisti ten posměch dýše.

¹ Fulvio Bellelio (Krása), honosivý člověk, chlubil se často svou krásou i mnil se býti učencem, mudrcem a řečníkem.

CUM esset Perusinorum Episcopus, excellentes aliquo genere sacerdotes carminibus laudare, item ex sacris virginibus optimas quasque celebrare consueverat. Carminum quoddam velut specimen hoc loco proponitur.

Když byl biskupem v Perugii, vzal si v obyčej kněze nějakým způsobem vynikající básněmi velebiti, taktéž nej-
hodnější z Bohu zasvěcených panen vynášeti. Několik
takových básní jako na ukázkou tuto se podává.

IN NICOLAVM POMPILIVM¹

AN. MDCCCLXIV.

Pastor ad exemplum, Pruneti in dulcibus arvis
Suffecit tenero pascua laeta gregi.

Rector ad exemplum, fingenda pube peritus,
Florere hanc studiis, hanc iter atterere,

Se duce, virtutis docuit: laus inde superstes,
Famaque POMPILIVM non peritura manet.

¹ Nicolaus Pompilius recti tenax, ad consilia prudens, curionis munere apud Prunetenses diu integreque gesto, Canonicus templi maximi Perusini factus est, sacroque Seminario regundo praefectus.

Na Mikuláše Pompila.¹

Léta 1864.

Vzor pastýře na líbezných v Prunětě paloucích
Stádcí mladistvému pastvu libou skytoval.

Vzor jako správce znalý zrostlou vychovávati mládež,
Snaženstvím ve vědách stkvíti a brát se drahou

K ctnosti ji sám předchážeje příklad návodil: odkudž
Sláva a čest věčná zůstane POMPILOVI.

¹ Mikuláš Pompilius, poctivý, opatrný a obezřelý muž, zastávav úřad faráře v Prunětě dlouho a bezúhonně, učiněn byl kanovníkem hlavního chrámu v Perugii a představeným duchovního semináře.

IN PETRVM PENNA¹

AN. MDCCCLXIV.

Fortunate senex, dulcis dum vita maneret,
Te candore animi, te pietate, fide

Aequabat nemo; laetis in rebus, in arctis
Delicium populi tu, bone pastor, eras.

¹ Petrus Penna curio sanctissimi exempli, mira animi simplicitate,
multorumque recte factorum memoria clarus.

Na Petra Pennu.¹

Léta 1864.

Prešťastný kmete, když slastný život oblažoval tě,
Zbožností, vírou, pak ducha též čírotou

Nikdo roven ti nebyl; v chvílích slastných jako trapných
Ty's, pastýři milý, byl lidu vezdy těchou.

¹ Petr Penna, farář nejctihodnějšího příkladu, vyhlášen obdivuhodnou
prostností ducha a pamětí četných dobrých skutkův.

IN SERAPHINVM PARADISIVM ¹

AN. MDCCCLXIV.

Quae subiecta oculis, vera est pastoris imago
Divae *Helenes*, dulci pabulo alentis oves.

Quae patria et nomen fuerit si forte requiras,
Verius hoc referet picta tabella tibi.

Nam patriam dicet Paradisi in sede beatam,
Adscriptumque choris nomen in angelicis.

¹ Sub ipsa ejus icone. — Seraphinus Paradisi, parochus in castro *S. Helenes*, integer vitae et carus ubique modestia sua.

Na Serafina Paradisa.¹

Léta 1864.

Před oči jenž dán, v skutku pravý pastýře to obraz,
Píci skytá dobrou stádcí *svaté Heleny*.

Jméno jaké, kteraká jeho vlast jest, snad-li se tážeš ?
Obraz pravdivěj' sám ti a lépe poví.

Nežť jeho vlast blaženou v rajských sídlech vypovídá,
Andělskému sboru přičteno jméno jeho.

¹ Serafin Paradisi, farář v osadě *svaté Heleny*, bezúhonného života, a oblíben všude svou skromností.

IN SANCTEM PETRAZZINIVM ¹

AN. MDCCLXV.

Religio et Pietas titulum inscripsere sepulchro
Effusae in lacrimas hunc, PETRACINE, tuo:

«Curio bis denis pius et mitissimus annis,
Parvum sollicito pavit amore gregem.

In plebem miserans, hic prodigus aeris, egenam
Mirum! vel censu paupere fudit opes.»

¹ Sanctes Petrazzinius parochus Ecclesiae Ramatiensis, pius in Deum,
benignus in egenos, amorem omnium virtute promeruit.

Na Sankta Petrazzina.¹

Léta 1865.

ábožnost s bohabojností ten napsaly nápis,
PETRAZZÍNE, na hrob rozželené ve slzách:

«Zbožný, dobrotivý dvacet let správce duchovní,
S láskou, též péčí stádce malé spravoval.

Lítosten nuzným rozdával statky mrhavě;
V pravdě podivno! malý vždyť majetek jeho byl.»

¹ Sanktes Petrazzini, farář při chrámu Ramacienském, Boha milovný, štědrý k chudým, lásku všech ctnostných si zasloužil.

IN
HERMELINDAM MONTESPERELLI

ANTISTITAM SACRARVM VIRGINVM CISTERCIENSIVM¹

AN. MDCCCLXXV.

Progenie illustris, verae et virtutis alumna
Virgo, HERMELINDA et nomine, sacra Deo;

Coenobii custos vigil et fidissima, mater
Provida consilio, propositique tenax.

¹ Magistra Virginum Cisterciensium ad *Sanctae Iulianae* per annos XXV, caritatis prudentiaeque laude insignis. Obiit die III. Iulii a. MDCCCLXXII.

Na
Hermélindu Montesperellovu,¹

představenou Bohu zasvěcených panen Cisterciáček.

Léta 1865.

Panna rodem vznešená a pravých ctností chovatelka,

HERMÉLINDA zvaná, zasvěcená nebesům.

Klášteřa strážnice vezdy bdělá a také věrohodná,

V nálezu nezvratná, matka radou šetrná.

¹ Hermélinda Montesperelli, po pět a dvacet let představená panen Cisterciáček u *svatí Fuliany*, znamenita chvá'ou své dobrotivosti a obezřetnosti. Zemřela 3. července léta 1872.

IN ROSALINDAM BASTIANI

ANTISTITAM COENOBII AD S. CATHARINAE¹

AN. MDCCCLXXV.

Virtutes celebrare tuas, praeclaraque gesta
Quis valeat, vel quod par erit ellogium?

Ellogium *matris*: sacra inter septa senescis
Spectanda exemplis et pietate gravis.

Acclamant *matrem* concordi voce sorores,
Tu dux, tuque illis provida *mater* eras.

Ereptam terris te *matrem* nunc quoque dicunt:
Matrem cum lacrimis in sua vota vocant.

¹ Magisterium coenobii tres et triginta annos continuos gessit. Ob singularem animi bonitatem sacrae virgines eam familiariter appellare consueverant. — *La nostra buona mamma*. — Obiit die XXVI. Decembris an. MDCCCLXXI.

Na Rosalindu Bastianovu,¹
představenou kláštera svaté Kateřiny.

Léta 1865.

Kdož velebit vznešené činy tvé dost může a ctnosti?
Kdež lze naleznouti výchvalu přiměřenou?

Chválena buď jako máť; v posvátné ohradě stárla's
Příkladnou jsouc všem, svou vše vodíc lahodou.

Jednohlasně nazývá sbor sester tebe matkou;
Ty's voditelkou jim, ty's byla jim mateří.

Ač jsi smrtí uchváčena, ještě zovou tebe matkou,
S pláčem v modlitbách k své volají mateři.

¹ Rosalinda Bastiani správu kláštera nepřetržitě vedla tři a třicet let. Pro zvláštní její dobrotu srdce nazývaly ji zbožné panny důvěrně: *La nostra buona mamma*, naše dobrá maminka. Zemřela 26. prosince léta 1871.

ARS PHOTOGRAPHICA

AN. MDCCCLXVII.

Expressa solis spiculo

Nitens imago, quam bene

Frontis decus, vim luminum

Refers, et oris gratiam.

O mira virtus ingenî,

Novumque monstrum! Imaginem

Naturae Apelles aemulus

Non pulchriorem pingeret.

Umění fotografické.

Léta 1867

He, slunce zdělán paprskem
Jak krásně, světlý obraze,
Vab čela, očí bystrotu,
Úst obrážíš též lepotu.

O divná moc to důvtipu
A úkaz nový ! Krásnější
Ni Apelles sok přírody
By obraz nevypodobnil.

FONS LOQVITVR ¹

AN. MDCCCLXVIII.

Leniter exiliens Pandulphi e colle superno,
Huc e nativis deferor unda iugis.

Nam qui romani IOACHIMVS PECCIVS ostri
Primus natale hoc auxit honore solum,

Per caecos terrae, plumbo ducente, meatus
Oblitam patriae me iubet ire viam.

Improvisa quidem, sed gratior advena vobis
Ultro, municipes, candida, inempta fluo.

Huc ergo properate: adsum nam sacra saluti,
Munditiae, vitaeque usibus et χάρισιν.

¹ Aquam saluberrimi haustus Carpinetum adducendam curavit
an. MDCCCLXIV.

Zřídlo mluví.¹

Léta 1868.

Klidně se vyprýštím s vrchu tam s Pandolfa pahorku,
Sem se roním jako tok s nestrojených hřebenů.

JACHIM PECCIUS, on, jenž první v purpuru římském
Svou poctou rodnou půdu tu, aj, zvelebil,

Tent' olovem vodícím temnými mi průchody země
Cestou nevědomou téci velí k domovu.

Ač z nenadání, tím vzácnější k vám tu přicházím,
Přes to a jak stříbro zdarma, rodáci, teku.

Sem tedy pospíchejte; zdraví jsemť já věnována,
Čistotě, potřebě, též pohodám života.

¹ Vodovod velmi zdravé vody dal zříditi pro Karpinetu.

IN GALLVM¹
SIBI LICENTIVS INDVLGENTEM

AN. MDCCCLXX.

Galle quid insanis? quid te torpere veterno,
Diffluere illecebris deliciisque iuvat?

Puber adhuc, prima adpersus lanugine malas,
Deperis incautam captus amore Chloen;

Grandior ecce Bycen ardes mollemque Corynnam,
Inque dies vulnus saevior ignis alit.

¹ Virum Perusinum intellige, quem ad sanitatem revocare Episcopus diu studuit.

Gallovi,¹

jenž si příliš nevázaně hověl.

Léta 1870.

Galle, co třeštíš? být strnulým což rozmařilostí

Prospěje, oplývat příludy, rozkošemi?

Ještě jsa mlád první maje čmýří sotva na líci

Láskou ke svůdné již zahořel jsi Chloi.

Když's dospěl, plál's k Býci a pak k vilné ke Korinně;

Tak žhavější žár ránu vždy podněcuje.

¹ Rozuměj jednoho Perngiana, jehož biskup dlouho snažil se ku zdravé mysli přivést.

Iamque senescentem, miseroque cupidine fractum
Nunc premit indigno vafra Nigella iugo.

Ecquis erit modus? E coeno caput exere tandem,
Tandem, rumpe moras, excute corde luem.

Cunctaris, veteresque amens sectaris amores?
Iam spes heu misero nulla salutis adest.

Praedam inhians rabidus lateri stat daemon, amara
Te mors, te vindex Numinis ira manet

V stáří již bídném chtičem vilným zmoženého
Teď tě v potupném jhu chytře Nigella drží.

Ký toho má být cíl? z kalu přec jednou hlavu zvedni,
S průtahy již přestaň, z náказы srdce očisť.

Rozpakuješ se a divě vrháš v dřevní se libůstky?
Věz, bídníku, že již k spáse není naděje.

Však vzteklý ďábel z boku hlídá své po kořisti,
Smrt trpká a Boží pomsta tě jistě čeká.

DAMNATORVM AD INFEROS

LAMENTABILIS VOX:

« O si daretur hora! »

AN. MDCCCLXX.

Auditus stygiis gemitus resonare sub antris:

— O detur miseris, hinc procul, hora brevis! —

Quid facerent? Imo elicerent e corde dolorem,

Admissum et scelus abstergeret hora brevis.

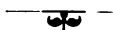

Zatracenců v pekle

úpěnlivý výkřik

„Ó kéž by dána byla hodina!“

Léta 1870.

Slyš, jak zaznívá nátek z prohlubně pekelné:

Kéž dál odsud nám dána jenom hodina!

Což by vyvedli? Zajisté rychle by vzbouzeli lítost,

Tak by smazán byl hned hřích jedinou hodinou.

RICORSO ALLA VERGINE

NELLE TENTAZIONI ¹

AN. MDCCCLXXI.

Quando impudico demone,
D'ogni nequizia pieno,
In te col sozzo anelito
Sparge il suo rio veleno,

E adombra già dell' animo
L'almo natio candore,
Alla incorrotta Vergine
Leva la mente e il core.

Bagni pietosa lacrima
Il verecondo ciglio,
E a Lei, che è madre, supplice
Di': son, Maria, tuo figlio!

¹ Per un giovane seminarista.

Útočiště ku Panně Marii

v pokušeních.¹

Léta 1871.

Z vlastiny.

Když zlý duch chtíčů nekalých,
Jenž zlostí vezdy kypí,
Do tebe dechem nečistým
Chce vlíti jed svůj chlípý,

A již tvé duše čistotu
Chce zkaliť v hříchu výhni:
Tu k Panně neposkvrněné
Svou mysl, srdce zdvihni.

I smáčeť slzou lítostnou
Své zraky rozželené
A k ní, jež máť tvá jest,
Rci: zachraň dítko zmdlené.

¹ Pro jednoho mladého seminaristu.

Poi si converta il gemito
In affannoso grido:
Madre, deh Madre, campami,
In tua virtù m'affido :

Nato pel ciel, tra gli angeli,
Dei gaudii eterni erede,
Non sia giammai che immemore,
Spergiuro alla mia fede,

Ceda all'immondo Asmodeo:
Vergine casta e pia,
D'ogni più lieve macola
Preservami, Maria !

Pak proměň svoje povzdechy

A volej ve dne v noci:

Ó máti, máti, pomoz mi,

Ó přispěj ku pomoci!

Jsa zrozen, určen pro nebe

Mám andělů být druhem.

Kéž jsem vždy toho pamětliv

A stálý v boji tuhém!

Pryč, Asmodee nekalý. —

Ó Panno dobrá, čistá,

Mne zachraň od vší poskvrnny,

U Tebe pomoc jistá.

AD ALOISIVM ROTELLI CAN.

OB LAVDATIONEM

IN PARENTALIBVS

CARMELI PASCVCCI EP. PTOLEMAIDEN.¹

HABITAM

AN. MDCCCLXXIII.

Si iucunda tibi mea vox, excudere et acri
Forte tuo igniculos, docte ROTELLE, novos

Si potis ingenio; merita cape munera laudis,
Et cape Pastoris praescia vota tui.

CARMELVM immiti celebras dum funere ademptum,
Vim morbi infandam dum pius illacrimas,

¹ Vir eximiae virtutis, praestans ingenio et eloquio, magni Lycei Perusini praeses: diro cruris ulcere misere consumptus anno MDCCCLXXIII.

Aloisu Rotellovi,

kanovníkovi,

za chvalořeč

drženou při pohřební slavnosti

Karmela Paskucciho, biskupa Ptolemejského.¹

Léta 1873

Můj-li ti hlas vítán a mocen, vzdělaný ó Rotelli,
V bystrém důvtipu tvém jiskry nové vyvolat:

Od pastýře daný dar slušné pochvaly přijmi,
Přání předveděná od něho přijmi také.

Když Karmela slaviš, ježž urputná vzala smrt nám,
Tíhoty když hrozná hořce želiš nemoci,

¹ Muž obzvláštní zbožnosti, výtečný důmyslností a řečnictvím, představený velikého lycea v Perugie; strašným nežitem na holeni bídne sešel léta 1873.

Spectandumque refers doctrinae fœnore multo,
Insignem meritis et pietate virum,

Maiestate gravem et vultum, dum rite litanti
Ornaret niveas infula sacra comas;

Atque itidem studia et mores animumque benignum,
Os et suave senis, flexile et ingenium;

Sic graphice pingis divina rhetoris arte,
Illo ut sit praesul nullus amabilior;

Ora immota tenens, arrectaque aure loquentem
Te quisque admirans suscipit atque stupet.

Ipse sed in primis blanda dulcedine tangor,
Exsultoque animis laetus, et usque memor,

Te puerum fovisse sinu, vitaeque recentis
Afflaret roseas cum levis aura genas,

Pak líčíš, velkou učeností jak vynikal svou,
Muž bohabajností, též činy jak znamenit,

Důstojnost a i tvář jeho, když mu při oběti svatné
Infule osněžené krásnila skráně jeho ;

Pak taktéž snaživost, mravy, dobrotivou jeho vůli,
Řeč kmetá líbeznou, důmyslnost hlubokou

Řečnickým hle slohem tak živě a nadšeně líčíš,
Hodnější že není nad něho představený :

Nikdo se nehne, uchem tvá nastaveným slova slouchá
Každý, k tobě hledí, žasne a obdivuje.

Já především sám líbeznou zaujat lahodou jsem
Jásaje v myslí svojí, též připomínaje si,

Žeť jsem v náruči své tě choval, pak, tvého živůtku
Čerstvý vánek když růže na líci vzbudil,

Fulgidulosque micare oculos vultumque decorum,
Membraque conspicerem nescia stare loco,

Clamasse: eia! adolesce puer, felicibus ausis
I quo vivida te mens animusque rapit.

Delapsa e caelo tibi Pieris una Sororum
Frondis Apollineae cingat honore caput:

Te verbo Suadela potens, te abstrusa Mathesis
Cultorem iactent invida quaeque suum:

Post, ubi vernantes maturior egeris annos,
Pleno haustu Sophiae sacra fluenta bibas,

Qua duce, dura pati, moliri fortia discas,
Tangere et excelso vertice summa poli!

Zářná očka vidíval jiskřit a též spanilou tvář,
Údy také hybké, jak nemohou tiše stát,

Říkal jsem: k šťastným počinům vzrůstej pacholátko,
Zaskoč, kam bujný duch tě pudí a mysl.

Sestoupíc s nebe Musa ti ozdob jedna ze sester
Vavřínem čestným skráně apollinovým;

Výmluvnost slovy mocná, počtářství tebe temné,
Každá závistně svým ctitelem velebiž.

Pak ale, když vyspěv dál, dočkáš let se jinošských,
Tok moudrosti svatý vpíjeti hled do syta.

Od ní trpké snášeti, velké podnikat uč se,
Též se hlavou vztyčenou až do nebes vnikati.

AD GERTRVDEM STERBINIAM

JVLIVS FRATER

AN. MDCCCLXXIII.

GERTRVDES, o sacra Deo castissima virgo,
Grata, precor, IVLÎ vota dolentis habe.

Fortunata soror, Superum quae vesceris aura,
Nostri sollicitam te vetus urat amor.

Usque tuis amor ille memor succurrere discat,
Discat et infensis corda levare malis.

Atque olim Ersiliam, natos, dulcesque parentes,
Meque tibi in patria iungat adauctus amor.

Gertrudě Sterbinové

její bratr Julius.

Léta 1873.

Zasvěcená Bohu, slyš, čistá GERTRUDKO¹ panenko,
JULIA slyš žalné prosby a přijmi za vděk.

Sestro blahá, jež dýcháš vzduch hle s nebeštany stejný.

Láskou dřevní tvé srdce zahoř zase k nám.

Láska ta uč se pořád přispívat a v paměti mít tvé,

Od trpkých strastí srdci se uč polevit.

Kdys pak spoj Hersilku i dítky a přátely všechny,

Spoj mne také zmnožená láska u vlasti s tebou.

¹ Míněny jsou tuto dítky vrchního ředitele celního úřadu Sterbina, jenž byl přítelem vznešeného skladatele. Gertruda byla jeptiškou Salesiánkou a zemřela ve 43. létě věku svého r. 1873. — Julius commendatore Sterbini jest tajný papežův postolí; Hersilia jeho manželka.

Poznámka překl.

AN. MDCCCI.XXIII

Versione libera.

Vergin GELTRADE, a Dio diletta sposa,
La prece del tuo GIULIO odi pietosa.

A me dolente, ai genitori, ai figli,
A Ersilia mia volgi amorosa i cigli.

Beata in ciel, del ciel nello splendore,
Suora, non obliar l'antico amore.

E teco un dì, depresso l'uman velo,
Più acceso amor ne ricongiunga in cielo.

1873.

Totéž z vlaštiny.

ERTRUDKO, panno Bohu zasvěcená,
Slyš, JULIA, jenž k tobě v žalu sténá.

V mém hoři ke mně a všem milým taky
I k Hersilce mé obrať svoje zraky.

O sestro blahá v nebi, v rajském lesku,
Na dřevní lásku pomni na nebesku.

Nás s tebou pak, až složíme svou schránku,
Spoj nejrůcnější láska v nebes stánku.

IDEM
SORORIS OPEM IMPLORAT
SVB ALLEGORIA NAVIS
AN. MDCCCLXXIII.

Heu mare sollicitum spumantibus æstuat undis:
Nox heu nimbosum contegit atra polum.

Quassatur ventis, pelago iactatur in alto,
Et iam fracta ratis gurgitis ima petit.

Horremus trepidi, quatit æger anhelitus artus:
Mors instat, iam iam nos vorat unda maris.

Flet genitor, resoluta comas loca questibus implet
Coniux; cum natis anxius ipse gemens,

Julius

vzývá sestru na pomoc

pod podobenstvím lodi.

Léta 1873.

moře jak rozbouřeno, jak hle ječí a pění se :

Tmou noci přivalná zakryta jsou nebesa.

Bouří otřesená loď ej zmítána po vodstvu,

Ztroskotaná docela víru hledá hlubinu.

Hrůza pojímá nás, dech pracný údy dojíhá :

Smrt již jistotná, již moře nás pohltí.

Pláče otec, jeho choť cuchajíc vlasy žalně naříká ;

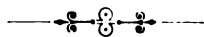
Jáť pak v úzkostech s dítkami sám běduji.

«O soror, inclamo, portu iam tuta beato,
Eia adsis, nostras et miserata vices,

Fluctibus in mediis affulge sidus amicum,
Per vada, per syrtes, o bona, tende manus:

Ocius affer opem, pontique e gurgite raptos
Insere sidereis ipsa benigna plagis;

Detur ubi amplexus iterare, et iungere dextras,
Aeternum detur solvere vota Deo!»

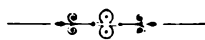

Sestro, volám, jež bezpečná's již v přístavu blažném,
Zachraň nás litujíc v bídě naší a pomoz,

V proudu u prostřed vln jako jasná hvězda se objev,
Přes brod a mělčiny k nám, dobroto, vztáhni ruku.

Rychle pomoc poskytni a vyvečené z moře víru
Tam hvězdné na nivy, dobrotivá, sama vprav.

Dáno budiž se obejmout z přízně a pozdravit opět,
Buď dopřáno sliby splácti věčně Bohu.

AD IEREMIAM BRVNELLI

RHETOREM

AN. MDCCCLXXVI.¹

Dum Senæ Adriacis, Cancri sub sidere, in undis
Mensor, caerulei mulcet et aura freti,

Me salvere iubes, et pignus mittis amoris,
Vota, adfert IOACHIM quae mihi sacra dies.

Quae sit par dono, dulci iucunda poetae,
Quae, BRVNELLI, animo gratia digna tuo?

Carmina carminibus, votis et vota rependam:
Te bonus incolumem sospitet usque Deus.

¹ Cum Senogalliae valetudinis causa moraretur.

Jeremiáši Brunellovi,
učiteli výmluvnosti.

Léta 1876.¹

Pod znamením raka kdyžto se v Séně siném v moři koupám,
Větrík námodré zátoky tam mně věje:

Bych byl zdrav, vzkazuješ a posýláš k důkazu lásky
Přání, jež mi svatý Jáchima den přivodí.

Jak rovný daru, příjemný básníku milému,
Jak, Brunelli, za tvou lásku ti dík podati?

Přání tvá přáními splatím, tvé básněmi básně:
Dobrotivý tebe Bůh vezdy bez úrazu chraň!

¹ Kdy v Sinigaglii na zotavené meškal.

AD IOSEPHVM FRATREM

DE SE IPSO ¹

AN. MDCCCLXXVII.

quam flore in primo felix, quam laeta *Lepinis*
Orta iugis, patrio sub lare, vita fuit! ²

Altrix te puerum Vetulonia suscipit ulnis,
Atque in Loyolaea excolit aede pium. ³

¹ Praecipua ante Pontificatum vitae facta commemorat.

² Ortus Carpineti die 2 Martii a. 1810 ex coniugibus Ludovico Peccio et Anna Prosperia, ad octavum aetatis annum in domo paterna moratur. *Carpinetum* est oppidum in Volscis prope Signiam in sinu montium quos *Lepinos* vocant.

³ A. 1818 cum Iosepho fratre Viterbium mittitur, et Sodalibus e Societate Iesu instituendus traditur.

Bratru Josefovi.

O sobě samém.¹

Léta 1877.

Jak blažené u *Lepinských* hor útlé moje mládí,
V otcovském domě jak veselý to život!²

Objímá jako máť v loktech Vetulonia mládce
Pěstíc v Loyolské tam škole zbožně tebe.³

¹ Připomíná hlavní události svého života.

² Narodiv se v Karpinetě dne 2. března léta 1810. z manželů Ludvíka Pecciho a Anny Prosperie až do osmého roku věku svého žil v domě otcovském. *Carpinetum* jest městečko v kraji Volsků nedaleko Segni uprostřed hor, které se nazývají *Lepinské*.

³ Léta 1818. s bratrem Josefem poslán do Viterba a svěřen ku vychování členům tovaryšstva Ježíšova.

Mutia dein Romae tenere palatia ; Romae

Florentem studiis docta palaestra tenet ;¹

Tempore quo, meminisse iuvat, MANERA, Patrumque

Ingenio et fama nobilis illa cohors

Mentem alit, et puro latices de fonte recludens,

Te Sophiae atque Dei scita verenda docet.²

Praemia laudis habes : victrici praemia fronti

Parta labore comas laurea condecorat.

Addit mox animos et vires SALA secundas,

Princeps romano murice conspicuus ;

¹ Defuncta matre a. 1824, apud avunculum Romae diversatur in palatio Marchionum Muti, ac deinde in Academia Nobilium Ecclesiasticorum.

² P. *Franciscus Manera* S. L., vir ingenio et doctrina praestantissimus, aliique Patres clarissimi, quos in Lyceo Gregoriano Philosophiae et Theologiae magistros habuit, *Andreas Carafa*, *I. B. Pianciani*, *Antonius Ferrarini*, *Ioannes Perrone*, *Joseph Rizzi*, *Ioannes Curi*, *Antonius Kohlmann*, etc.

Mútický tebe pak na to v Římě palác přechovával,
Snažně tu píšeje věd dlíš vysokých na školách.¹

Dlužnoť v paměti mít MANĚRU i otce jiné též,
Sbor pověstí svou proslavený i vědou;

Jenž ducha tvého sytí čisté otevíraje zřídlo,
Moudrošť znáti učí, zákcný též bohové.²

Odměny chvály došel's: ej vítězné čelo kráslí
Vavřín pilností tvou dobytý snaživou.

Srdce dodává půjčuje statnou podporu SÁLA,
Římský hodnostář purpurem ozdobený.

¹ Po smrti matčině léta 1824. zdržoval se u ujce v Římě v paláci markýzů Muti a pak v akademii šlechticů církevních.

² P. *František Manera* z tovaryšstva Ježíšova, muž důvtipem a učeností vynikající a jiní věhlasní otcové, jež na lyceu Řehořově měl za učitele ve filosofii a theologii, *Ondřej Carafa*, *J. B. Pianciani*, *Anton Ferrarini*, *Jan Perrone*, *Josef Rizzi*, *Jan Curi*, *Anton Kohlmann* atd.

Auspice quo cursum moliris, mente volutans
Usque tua tanti dicta diserta senis. ¹

Dulcis Parthenope, Beneventum dein tenet, aequa
Ut lege Hirpinos imperioque regas.

Te gremio laeta excipiens Turrena ² salutat;
Rectorem atque ducem vividus UMBER habet.³

Sed maiora manent: sacro nam chrismate inunctus
Pontificis nutu Belgica regna petis,

Atque tenes, adserturus sanctissima Petri,
Romanae et fidei credita iura tibi. ⁴

¹ *Joseph Antonius Sala* Cardinalis peculiari benevolentia adolescentem complectitur, et sapientibus monitis et consiliis plurimum iuvat.

² Perusia a turribus, quibus muniebatur, dicta est *Turrena*.

³ Laurea doctorali insignitus, post susceptum sacerdotium, a Gregorio XVI. P. M. inter antistites urbanos domus Pontificalis adsciscitur a. 1837, ac postea provinciarum Beneventanae et Perusinae gubernator constituitur.

⁴ In sacro Consistorio, habito die 27 Ianuarii a. 1843, Archiepiscopus Damiatensis eligitur, et Apostolicae Sedis Nuntius ad Belgas mittitur.

Pod jeho vůdcovstvím běh srdnatě nastupuješ svůj,
Výroky starce toho v mysli přemítaje své.¹

Krásná Parthenopé, Benevent tebe pak přechovává,
Hirpinské právem rádně abys spravoval.

S jásáním Turrena² ve svém vítá tebe lůně,
Správcem svým Umber an tě vidí bujarý.³

Vyšší však tě čeká: svěceným křížmem pomazán byv
K belgickým krajinám jdeš na povel papežův:

By's tam zastával posvátná Petrova stolce,
Římské církve také práva ti usvěřená.⁴

¹ Kardinál *Josef Anton Sála* zvláštní laskavostí jinocha se ujal a moudrými napomenutími a radami ho velmi prospěšně podporoval.

² Perugia ode věží, jimiž byla opevněna, nazývala se *Turrena*, věžatá.

³ Hodností doktorskou byv vyznamenán a obdržev důstojnost kněžskou, byl od papeže Řehoře XVI. mezi městské hodnostáře dvoru papežského přizván léta 1837. a na to provincií Beneventské a Perugiánské správcem ustanoven.

⁴ V konsistoři konané dne 27. ledna léta 1843. zvolen arcibiskupem Damiatenským i poslán jako nuncius apoštolské stolice do Belgie.

Redditus at patriae, brumali e littore iussus
Ausoniae laetas et remeare plagas;

Umbros en iterum fines, urbemque revisis,
Quam tibi divino flamine iungit amor.

Iure sacro imperitas ter denos amplius annos;
Et pleno saturas ubere Pastor oves.¹

Romano incedis Princeps spectandus in ostro,²
Belgarumque equitum torquis honore nites.³

Te pia turba, Deo pubes devota, Sacerdos
Officiis certant demeruisse suis.

¹ A. 1846 a Gregorio XVI. P. M., in sacro Consistorio die 19 Ianuarii habito, ad Sedem Perusinam provehitur.

² A. 1853, in sacro Consistorio habito die 19 Decembris, a Pio IX. P. M. S. R. E. Presbyter Cardinalis renuntiatur titulo S. Chrysogoni.

³ Belgica Legatione perfunctus, a Leopoldo I. Belgarum Regè inter equites torquatos Ordinis Leopoldiani adlectus est.

Vlasti však opět navrácen z končin středoze­rních
K ausonským krajinám pak se vracíš na povel.

Tuť zase umbrijské pomezí ziráš a i město,
Jež božským váním láska s tebou spojila.

Dle práv posvátných přes třicet vévodě let tam
Jak pastýř dobrý stádcí skytáš požitek.¹

Vykračuješ jako kníže se leskna ve purpuru římském,²
Belgických vladykův pocta ti dána řetěz.³

Lid zbožný se zalíbíť s kněžstvem předstihají se
Službami svými i též mlád' Bohu zasvěcená.

¹ Léta 1846. od papeže Řehoře XVI. v posvátné konsistoři konané dne 19. ledna na stolec biskupský v Perugie povýšen.

² Léta 1853. v konsistoři konané 19. prosince od papeže Pia IX. jmenován kardinálem knězem svaté římské církve s titulem svatého Chrysogona.

³ Dokonav své poslání v Belgii byl od Leopolda I., krále belgického, připočten mezi rytíře s řetězem řádu Leopoldova.

Verum quid fluxos memoras, quid prodis honores?

Una hominem virtus ditat et una beat.

Scilicet hanc unam, aevo iam labente, sequaris,

Ad Superos tutum quae tibi pandat iter,

Aeterna donec compostus pace quiescas,

Siderea ingressus regna beata domus.

Ah! miserans adsit Deus, eventusque secundet :

Aspiret votis Virgo benigna tuis.

Proč vrátké připomínáš pocty a proč je vynášíš?

Vždyť jediná bohatí člověka ctnost a blaží.

Jí jediné se přidrž, nebt již sklání se život tvůj,

Ježto ti proklestí cestu pravou k nebesům.

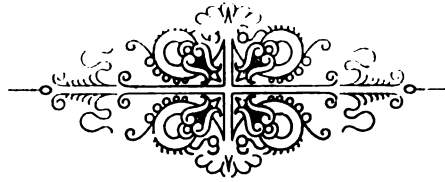
K poklidu až věčnému složen můžeš spočinouti

V příbytcích hvězdných, v říši vešed blaženou.

Bůh slitování nápomocen buď, též zdaru dopřej:

Panna také prosbám přízniva tvým vždy budiž.

SVATÝ HERKULÁN.

HERCVLANVS, insigni sanctitate vir, Perusinorum Episcopatum ea tempestate gerebat, cum Gothorum copiae Perusiam obsiderent. Civitate capta, capite caesus est. Demortui corpus extra muros proiectum humaniores quidam viri honesta sepultura affecerunt. Quod quadraginta post diebus cum reduces in urbem cives effodissent, in aede Petri Principis Apostolorum sanctiore loco composituri, integrum atque omni parte incorruptum invenerunt, sic praeterea conglutinata ad collum cervice, ut vestigia incisionis nulla apparerent.¹ Hunc Perusini Patronum caelestem salutarem venerantur et colunt: cuius honori aedem a solo aedificatam maiorum pietas dedicavit.

¹ Ex lib. III. Dial. S. Gregorii Magni.

HERKULÁN, muž znamenité svatosti, byl biskupem Perusinským oné doby, kdy Gothů tlupy Perugii obléhaly. Po dobytí města byla mu stata hlava. Tělo zavražděného za hradby vyhozené jistí ctihodní mužové počestně pohrobili. Když pak po čtyřiceti dnech měšťané vrátivší se do města je vykopali, aby je ve chrámě svatého Petra, knížete apoštolů, na posvátném uložili místě, našli je neporušené a beze všeliké poskvrny, mimo to byl vaz k šíji tak připevněn, že nebylo nižádné známky řezu viděti.¹ Perugiané ctí a vyzývají ho jako nebeského, blahonosného ochránce, ku jehož počtě zbožnost předků chrám od základu zbudovaný věnovala.

¹ Z 3. knihy rozmluv sv. Řehoře Velikého.

AN. MDCCCLXXVIII.

Tutela praesens patriae
Salve, HERCVLANE: filii
Adsis, precamur, annuo
Qui te celebrant cantico.

Furens Getharum ab algidis
Devectus oris Totila,
Turres Perusí et moenia
Hoste obsidebat barbaro.

Iamque ingruerat arcibus
Clades suprema: angustiis
Urbs pressa ubique: civium
Ubique luctus personat.

Léta 1878.

Buď, Herkuláne, pozdraven,
Ty, vlasti naší ochránce,
Svým přispěj dětem, prosíme,
Jenž ročně tebe velebí.

Hle z krajů chladných zběsilý
Sem přišed Gothů Totila
Zdě Perugia a ohrady
Jak sveřepý vrah obléhal.

Již hrozí tvrzím porážka
Ta nejhorší: a úzkostmi
Jest město celé sevřeno;
Žal zaznívá všech občanův.

At Pastor invictus vigil
Stas, Herculane; et anxio
Pavore fracta pectora
Metu et soluta roboras.

Ardens et ore: «pro fide
Pugnate avita, filii;
Dux ipse vester; Numini
Servate templa et patriam.»

Hac voce genti reddita
Insueta virtus et vigor;
Mens una cunctis, praelio
Certare forti et vincere.

Septem vel annos, te duce,¹
Urbem stetisse est proditum;
Et barbarorum copias
Caesas, retusos impetus.

¹ Huius spatium obsidionis historici recentiores haud longius septem mensibus producant. Quam sententiam nec affirmare, nec refellere in animo est.

Však jako pastýř nezmožný
Dlíš, Herkuláne, na stráži,
A myslí žasem ztrnulé
I strachem skleslé ztužuješ.

Díš vřele: «otců za víru,
Mé dítky, statně bojujte.
Jáť vůdcem vaším; pro Boha
Však chrámů, vlasti zachraňte.»

Hlas jeho dodal čilosti
A zvláštní lidu chrabrosti;
Všech jedna mysl: zápasit
A v statném boji zvítězit.

Snad stálo město sedm let ¹
Pod velením tvým, praví se,
A divochů voj přemožen
I odražený útoky.

¹ Dobu tohoto obležení novější dějepiscové protahují toliko na devět měsíců. Náhledu tomuto nechceme ani přizvukovati ani odpírati.

Praecurris omnes; occidis
Spectandus invicta fide,
Virtute frangi nescia,
Et glorioso funere.

Namque urbe subiecta dolo,
Non vi, occupatis moenibus,
Dulci pro ovili sanguinem
Vitamque laetus fundere,

Desaevientis Totilae
Iussu, sub ictum cuspidis
Procumbis insons victima,
Auctus corona martyrum.

Et nunc beata caelitum
Regnans in aula, patriam
Pastor, Patronus et Parens
Felix bonusque sospitas.

Ty v čele všech ; však podléháš
Jsa obdiven své ve víře
A v neoblomné chrabrosti
I v slávyhodné záhubě.

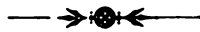
Neb město lstí, ne přesilou,
Když padlo, hradby ztečeny,
Pro stádce život nasadiv
Svou milerád krev proléváš.

Neb zuřivého Totily
Na povel hrotem probodnut
Ty klesáš oběť nevinná
I vřaděn's mučňů do sboru.

A nyní mezi blaženci
Tam sídle vzhůru na nebi
Vlast, pastýři a ochránce
I otče dobrý, zastávej.

Laetare Etrusca civitas ¹
Tanta refulgens gloria;
Attolle centum gestiens
Caput decorum turribus.

Novo petita praelio
Tu vim repellas impiam,
Et usque fac renideas
Fide Herculani pulcrior.

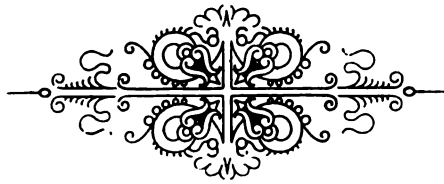
¹ Perusia, veteri italicarum regionum descriptione, Etruriae finibus continebatur, cum Etruscorum gens Tyrreno mari et Apennino, Macra et Tiberi fluviis terminaretur.

O plesej město etrurské,¹
Ze slávou stkvíš se takovou,
I povyš hlavu jásajíc,
Jež věží stem jest zkrášlena.

Když nová půtka nastane,
Pak odraz útok zlosynný,
Však přičiň se, ať víc a víc
Se Herkulána věrou stkvíš.

¹ Město Perugia dle starého popisu vlašských krajin leželo v Etrurii, an kmen Etrusků mořem tyrrhenským a Apenninami, řekami pak Makrou a Tiberou byl ohraničen.

SV. KONSTANCIUS.

CONSTANTIVS Perusiae christianis parentibus natus, virtute aetatem antegressus, Episcopus patriae suae factus est. Is propter studium christiani nominis multa dictu gravia, perpessu aspera invicto animo pertulit. Nam primum pugnis contundi iussus, deinde in thermis includi septuplo vehementius accensis; sed aquis Dei nutu repente tepefactis, e summo discrimine evasit incolumis. Mox prunarum cruciatu fortissime perfunctus, coniiicitur in custodiam: unde christianorum opera extractum satellites imperatorii comprehendunt, et vi vulnerum prope conficiunt. Continuo tamen ille divinitus convaluit: tunc Assisium in carcerem rapitur. Paulo post illinc eductus, cum quamlibet carnificinam subire mallet, quam a proposito disseminandae catholicae religionis desistere, idcirco in trivio apud Fulginium nobile martyrium fecit, Marco Aurelio Vero Imperatore, Sotere Pontifice Maximo. Sacrum eius corpus inhumatum proiectum Levianus, magna pietate vir, domo Fulginio, ab Angelo in somnis admonitus, venerabundus feretro composuit. Quod cum Perusiam deduceretur, ea res miraculo fuit, quod cum sacras reliquias quidam veherent caecitate usque ad eum diem laborantes, repente lumen oculorum recepere. Martyrem fortissimum Perusini summa religione colunt, eiusque memoriam, templo extracto, consecrarunt.

KONSTANCIUS, jenž v Perugie z křesťanských se narodil rodičů, ctností věk předstihnuv stal se biskupem rodného svého města. Pro horlivost v křesťanské víře mnoho nevýslovně těžkého, ku snášení trpkého s neoblomnou statečností vytrpěl. Neboť bylo rozkázáno zbítí ho pěstmi, pak uzavřítí do horkých lázní sedmkrát více vytopených; avšak na pokyn Boží voda zvlažněla i vyvázl neporušen z největšího nebezpečí. Pak přetrpěv trýzeň řeřavého uhlí co nejstatečněji uvržen jest do žaláře; odkud pomocí křesťanů vytaženého zmocnili se sluhové císařští a mnohými ranami téměř ho usmrtili. Ihned však Boží pomocí pozdravil se; na to do Assisi do žaláře odvečen jest. Brzy po tom odtud odvečen, an jakoukoliv muku raději podstoupiti chtěl, než by ustál ode svého předsevzetí rozšiřovati katolické náboženství, proto na trojcestí u Foligna skvělé podstoupil mučnictví za císaře Marka Aurelia, za papeže Sotera. Svaté jeho tělo nepohrobené a pohozené položil Levianus, muž velmi zbožný, rodák z Foligna, andělem byv ve snách napomenut, se vši úctou na máry. Když pak bylo do Perugie přineseno, udál se zázrak, že nosiči svatých ostatků, kteří až do toho dne slepotou byli postiženi, najednou zraku nabyli. Rekovného tohoto mučeníka Perugiané co nejvroucněji uctívají a památku jeho vystavením chrámu zasvětili.

AN. MDCCCLXXVIII.

I.

avete linguis; hinc procul
Este, o profani; crastinus¹
Solemnibus CONSTANTII
Sacer dies est martyrīs.

Ó Dive, praesens o tuae
Salus decusque patriae!
Redi auspīcatus, iam redi
Umbris colendus gentibus.

Te herōa, te fortissimum
Efferre caelo Martyrem,
Oblita laudes Caesarum,
Turrena gestit canticis.

¹ Scriptus est hymnus ob praeludium diei festi.

Léta 1878.

I.

tiše, tiše; daleko

Pryč odsud, nezasvěcenci;
Neb zítřejší¹ jest věnován
Den mučnický Konstanciovi.

Ó světče, vlasti ozdobu
A její stálá úchrano,
Přiď opět slavně zahájen,
Ať oslaví tě Umbrové.

Jak reka, mučnického
Tě velebit až do nebe,
Vše chvály stranou císařův,
Se strojí město stověží.

¹ Chvalozpěv napsán pro svatvečer slavnosti.

Hyems rigescit,¹ asperis
Montes pruinis albicant,
Solisque crines frigido
Irrorat imbre Aquarius.

At bruma non desaeviens,
Non atra caeli nubila
Cives morantur annuis
Rite exsilire gaudiis.

Nox en propinquat : cerneres
Fervere turbis compita,
Late per umbram cerneres
Ardere colles ignibus;²

¹ Sacra sollemnia ob memoriam S. Constantii aguntur IV. Kal. Febr.

² Mos antiquissimus Perusiae fuit, ut quotannis pridie natalis S. Constantii sollemnis pompa ad pomerium vesperi duceretur, viris comitantibus ac dona ferentibus; quae «supplicatio luminum» idcirco appellata est, quod urbs tota facibus cereisque, suburbium ignibus ad laetitiam per noctem colluceret. Pulcra extant de ea supplicatione legum municipalium decreta.

Jest zima sice třeskutá ¹
A hory jíním bělejí,
Na pruhy také slunečné
Děšť chladný Vodnař rozlévá.

Však ani zima zuřivá,
Ni mraky černé na nebi,
Nic od slavnosti nezdrží,
By občané ji konali.

Noc nastává; i viděti
Na rozcestích se hemžiti
A v stínu vidět daleko,
Jak stojí vršky v plamenech. ²

¹ Slavnost sv. Konstancia koná se 29. ledna.

² Byloť pradávným obyčejem v Perugie, že každoročně ve svatvečer slavnosti svatého Konstancia konával se slavný průvod ke hradebním pažitím; mužové doprovázeli a přinášeli dary; nazýval se «průvodem světél» proto, poněvadž celé město pochodněmi a svícemi, okolí pak ohni na počest slavnosti v noci zářilo. Pěkná nařízení městských úřadův o tomto prosebném průvodě posud se nacházejí.

Urbisque ferri ad moenia
Incessu et ore supplici
Senes, viros, cum matribus
Longo puellas agmine.

Ut ventum, ubi ara Martyris
Corusca lychnis emicat,
Festiva turba civium
Irrumpit ardens, clamat :

«O Pastór, e caelo o Parens
CONSTANTI, adesto filiis : »
Pressis sepulcro et dulcia
Figit labellis oscula.

Iesu, tibi sit gloria,
Qui das triumphum Martyri,
Cum Patre et almo Spiritu
In saeculorum saecula.

Ej ke města jak ohradám
Se berou vážně, prosebně,
Hle muži, matky s dítkami
A kmeti v dlouhém průvodě.

Když přišli k mučně oltáři,
Jenž v moři světél zastkvěl se,
Tu začne zástup občanův
I volá hlasem horoucím :

«Ó pastýři a otče náš,
Svým dětem přispěj, Konstanci!»
A každý k hrobce přikročí
I uctivě ji políbí.

Ó Jesu, budiž Tobě česť,
Jenž mučňům dáváš vítěziť,
Těž Otcí, Duchu svatému
Po věky vždy a budoucně.

AN. MDCCCLXXIX.

II.

Panditur templum; facibus renidet

Ara CONSTANTÎ: celebrate nomen

Dulce Pastoris, memoresque fastos

Dicite cantu.

Impios ritus et inane fulmen

Risit indignans Iovis et Quirini;

Obtulit ferro iuvenile pectus,

Obtulit igni.

Léta 1879.

II.

Chrám se otvírá; v moři světla oltář
Stkví se KONSTANCŮV: zvelebujte otce
Jméno líbezné; děje opěvujte
Paměti hodné.

Obřadům prázdným a hluchému blesku
Smál se rozhorlen Jova jak Quirina;
Pak mečům břitkým prsa svá mladistvá,
Ohni vydal též.

Aestuant thermae saliente flamma:
Densa plebs circum stat anhela: Praetor
Clamat: «i, lictor, calida rebellem
Merge sub unda.»

Mergitur: plantas simul unda tinxit,
Frigidus ceu fons per amoena florum
Defluens, blando recreata mulcet
Membra lavacro

Vulgus immoto stupet ore; Praetor
Frendet elusus; scelerum ministris
Mandat, obstrictum manicis recondant
Carceris antro.

Nad žhavým uhlím voda již se bouří,
Lid stojí vřkol, dechu jak by neměl:
Hrubě dí prétor: «pochop ať protivce
Vrhne do kotlu.»

Již svržen: však hned ruce sotva smáčí,
Jak pramen čerstvý po palouku květném
Libě stéká, tak jako v lázni vábné
Údy chladí se.

Mlčky lid žásá trna; divě prétor
Rozzuřen syptí; pochopům velí pak,
Pouty ať sváží jej a pak ho zavrou
V hloubku žaláře.

Vincla nil terrent ; Fidei magister
Liber effaris ; Vigilum docendo
Pectora emollis ; stygiusque fugit
Mentibus error.

Saevior contra rabies tyranni
Flagrat ; insontem lacerat flagellis,
Sauciat ferro, rigidaque plantas
Compede torquet.

Nec datum immani sat adhuc furori ;
Hostiam diris agit, et Deorum
Numini spreto vovet immolandam
Caede cruenta.

Pout se nezlekneš ; učitel jsa víry
Volně promlouváš ; uče srdce strážcův
Změkčuješ ; z myslí zponenáhla ztrácí
Blud se pekelný.

Více ukrutník zuřivý vztekem plá ;
Nebť nevinnoš tvou biči strašně mrská,
Pak mečem jizví, nohy též ti svírá
Pouty tuhými.

Ještě náramný ukojen není vztek
Líticím kletbou se duší a žertvu
Pak krvutnou dáť zhrdanému božstvu
Váže slibem se.

Corpus in limo iacet interemptum:
At pius forti celebrandus auso
Luce pallenti vigilans ad umbram
Carceris, ima

Septa pervadit Levianus; artus
Colligit sparsos; caput ense truncum
Rite componens fovet, et beata
Condit in urna.

Grande portentum! sacra membra in urbem
Quattuor latis humeris reportant
Lucis expertes, subitoque visus
Munere gaudent.

Ej leží v bahnech tělo zvržděného :
Však tu nábožný muž a chvályhodný
Skutkem odvážným v svitu předvečerním
Bdí u žaláře,

Hlubně nejnižší Levián prochází,
Údy pak sbírá; hlavu odřatou též
Řádně srovnává, na to všecko v blažnou
Nádobu skládá.

Aj jaký zázrak! Čtyři slepci k městu
Údy posvátné na plecích nesou svých ;
Přísluhou pak tou, radujít se všichni,
Dar zraku dán jim.

Redditur Pastor patriae, refulgens
Aureis vittis et honore palmae,
Septus aeterna superum corona
Redditur heros.

Dive, quem templis veneramur Umbris,
Umbriae fines placido revisens
Lumine, exoptata reduc opimae
Gaudia pacis.

Dive, Pastorem tua in urbe quondam
Infula cinctum, socium et laborum,
Quem pius tutum per iter superna
Luce regebas,

Vlasti navrácen blažený hle pastýř,
Stkví zlatým vínkem se a palmy poctou,
Zástupem světců věčným obejmut
Proslavený rek.

Světče, jež v chrámech velebíme Umbrův,
Shlédni v umbrijské kraje pohledem svým
Laskavým, vzácné přivodiž ždaného
Smíru radosti.

Světče, následník kdysi tvém ve městě
Infulí obdán a druh úsilí tvých,
Jež's drahou jistou pomocí nebeskou
Řídil ochotně,

Nunc Petri cymbam tumidum per aequor
Ducere, et pugnae per acuta cernis
Spe bona certaue levare in altos
Lumina montes.

Possit o tandem, domitis procellis,
Visere optatas LEO victor oras;
Occupet tandem vaga cymba portum
Sospite cursu.

Viz, kterak teď loď vede Petra vodstvem
Vzbouřeným, v prudkých ale zápasích své
Bezpečně zdvihá zraky vzhůru k hvězdám
V důvěře jisté.

Kéž po přestálých dočká se bouřích
Pobřeží pevné LEO zřít co vítěz;
Kéž blahou plavbou vjede loďka vrtká
Šťastně ve přístav!

DE SE IPSO¹

AN. MDCCCLXXXIII.

Iustitiam colui ; certamina longa, labores,
Ludibria, insidias, aspera quaeque tuli ;

At fidei vindex non flectar : pro grege Christi
Dulce pati, ipsoque in carcere dulce mori.

¹ Inscripsit sub imagine sua, cum S. Gregorii VII. dicta meminisset :
«Dilexi iustitiam et odivi iniquitatem, propterea morior in exilio.»

O sobě samém.¹

Léta 1883.

Práva pilen jsem byl; boje, námahy jsem za to snášel,
Úklady, úsměšky, trampoty též všeliké.

V obraně víry neustoupím a pro Kristovo stádce
Sladce mi trpěti jest, sladka i smrt v okovech.

¹ Tyto verše napsal pod obraz svůj zpomena si na slova sv. Řehoře VII.:
«Miloval jsem spravedlnost a nenáviděl nepravost, proto umírám ve vyhnanství.»

A D F L O R V M. ¹

AN. MDCCCLXXXIV.

Fl ore puer, vesana diu te febris adurit;
Inficit immundo languida membra situ

Dira lues; cupidis stygio respersa veneno,
Nec pudor est, labiis pocula plena bibis.

¹ Admissus est ad Pontificem Maximum quidam nobili genere adolescens, decimum sextum aetatis annum vix supergressus: idemque macilentò ore et extenuatis viribus. Quod cum ipse licentioris vitae intemperantia factum non dissimularet, et dolenter ferre videretur, admonitus est, prospiceret saluti suae, opportuneque in asceterium aliquandiu secederet, eluendis animi sordibus unice vacaturus. Id quo facilius assequeretur, suasit adolescenti Pontifex, ut qua maxima posset attentione perlegeret aureum illum *de quatuor Hominis Novissimis* librum, scilicet auctore *Dionysio Carthusiano*, qui copia et sanctitate doctrinae *divini* nomen invenit. Eam Pontifex rem his versibus complexus est.

F l o r o v i.¹

Léta 1884.

Flоре, mladíku, hubí tebe prudká dlouho horečka :
Nestoudným životem údy chabé ti ruší.

Nákaza hrozná ; šťávy pekelné ústy chtivými
Číše plné vpíjíš bez studu, bez cudu též.

¹ Jistý mladík ze vznešeného rodu, jenž sotva šestnáctý rok věku svého byl překročil, předpuštěn byl ku slyšení u svatého Otce. Mladík byl hubených tváří a úplně vysílen. An se sám s tím netajil, že to pochází od nevázanosti příliš prostopášného života, a zdál se toho litovati, byl napomenut, aby hleděl spásy své a aby příhodně do některého kláštera na čas se uchýlil, kde by jedině očištěním skvrn duše své se zabýval. Aby toho snáze docílil, radil papež jinochovi, aby s největší pozorností přečetl zlatou onu knihu «*o čtyřech posledních věcech člověka,*» již *karthusián Diviš* sepsal, jenž pro velikou a svatou učenost svou obdržel jméno «božského.» Tuto látku papež těmito verši pojednává.

Pocula sunt Circes: apparent ora ferarum:

Vel canis immundus, sus vel amica luto.

Si sapis, o tandem miser expergiscere; tandem,

Ulla tuae si te cura salutis habet,

Heu fuge Sirenum cantus, fuge litus avarum,

Et te *Carthusi*, Flore, reconde sinu.

Certa erit inde salus; *Carthusi* e fontibus hausta¹

Continuo sordes proluet unda tuas.

¹ Ex consideratione scilicet rerum, quae sunt homini novissimae.

Číše to Circiny; však tlamy vzteklych v pravdě šelem to:

Rachna to buď blatná, buď divoký to kanec.

Máš-li rozum, jednou pak, nešťastníče, procitni;

Aspoň již povstaň, máš-li o spásu starost.

Zpěv svůdný ochechul, pomoří skoupé opomíjej,

Pak na to v *karthouzském*, Flore, se přístavu skryj.

Bezpečné spasení tam; z *karthouzských* voda zřidel¹

Vyzvedená ihned nešvary tvé průmyje.

¹ Z rozjímání totiž o věcech člověka posledních.

A D E V M D E M.

AN. MDCCCLXXXV.

Ne se voluptatum illecebris capi patiatur.

Phantasia, illecebris effingens lubrica menti,
Vere est tartarei, qui latet, anguis opus.

Exitiale opus hoc; astusque, artesque dolosas
Excutere, assiduus sit tibi, Flore, labor.

Eia age: certantem te lumine spectat amico,
Certantem auxilio roborat ipse Deus.

Iamque fugit, rabidusque et pugna elusus inani
Mersat se stygia luridus anguis aqua.

T é m u ž.

Léta 1885.

Aby se nedal lákadly rozkoši uchvátiti.

Obraznost, když v mysli tvoří ludbou věci plzké,
V pravdě pekelného díla skrytého hada.

Dílo to zhoubné; úlisné stráž úskoky lestné
Vezdy budiž snaživou, Flore, tvojí robotou.

Vzhůru se chop: neb okem na tě náchylným v boji zírám,
V zápase sám silní Bůh tebe svou pomocí.

Hnedle prchá a jsa rozvztekl v marném boji zmámen
V podzemskou se kryje had vodu temnošedý.

FRVSTRATA IMPIORVM SPE
PONTIFICVM ROMANORVM SERIES
NON INTERMITTIVR.

AN. MDCCCLXXXV.

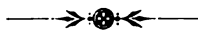
Occidit: in clamant, solio deiectus, in ipso
Carcerè, in aerumnis occidit ecce LEO.

Spes insana: LEO alter adest, qui sacra volentes
Iura dat in populos, imperiumque tenet.

Versione libera.

S'ode un grido: nel carcer dal soglio.
Nelle ambasce si spense LEON.

Grido insano: già impera dal soglio
Prenc e Padre un novello LEON.

**Marna naděje zlosynův;
řada papežů římských nebude přerušena.**

Léta 1885.

Již podlehnul — pokřikují tak — s trůnu svržen jsa,
V těžkostech, v okovech podlehl ej přece LEV.

Marna ta čáka : jiný povstal LEV, jenž lidu dává
Poslušnému svaté zákony, vládu drží.

Totéž. Z vlastiny

Slyš ten povyk : v žalář svržen s trůnu,
V nesnázích a hoří trvá LEV.

Marný však ten křik ; nebť vládne s trůnu
Jako Kníže-Otec nový LEV.

AVSPICATVS ECCLESIAE TRIVMPHVS

ET IN COMMVNE BONVM RESTITVTA PAX.

AN. MDCCCLXXXV.

Auguror: ecce, viden', crebris micat ignibus aether;

Nimbo apparent signa corusca polo.

Continuo effugiunt, subitoque exterrita visu

Tartareos repetunt horrida monstra lacus.

Gens inimica Deo portentum invita fateri,

Fletuque admissum visa piare scelus.

Tunc veteres cecidere irae, tunc pugna quievit;

Iamque fera emollit pectora dulcis amor.

Předpovídáno vítězství církve

a obnova pokoje ku všeobecnému blahu.

Léta 1885.

Věstím: ejhle jak ohněm nadvzduch často kmitá se;

V obzoru přívalném viz třpytivá znamení.

Již mizejí, hle vzhledem náhlým vzplašené nenadálým

Obludy příšerné zpět se ženou do pekel.

Lid Bohu odporný vyznává bezděky zjev ten,

Ejhle kterak pláčem svou vinu odčiňuje.

Tehdy utichnul dávný rozjed, přestala válka,

Mysli nyní divoké zmirňuje láska milá.

Quin et prisca redire audet neglectaque virtus,
Incorrupta fides, et sine fraude pudor.

Mox olea praecincta comas Pax educat artes;
Ubere et alma sinu Copia fundit opes.

Illustrat vetus illa Italas sapientia mentes:
Longius errorum pulsa proterva cohors.

O laeta Ausoniae tellus! o clara triumpho!
Et cultu et patria religione potens.

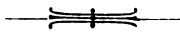

Tím víc zpět se vrací směle dřívější zhrdaná ctnost,
Důvěra nezkalená, bez klamu cud tolikéž.

Mír s olivou pak na skráních oživí umy brzko;
Hojnost úrodná rozleje poklady své.

Moudrost dřívější osvítlí mysli italské;
Ustoupit pradrzé hejno bludů daleko.

Rozkošná zemi ausonská, ty's vítězi slavná,
Zbožností zděděnou ej vynikáš i mravem.

AD
BEATAM VIRGINEM MARIAM
PRECATIONES
CVM PARAPHRASI ITALICA
AN. MDCCCLXXXVI.

I.

Ardet pugna ferox; Lucifer ipse, viden',
Horrida monstra furens ex Acheronte vomit.
Ocius, alma Parens, ocius affer opem.
Tu mihi virtutem, robur et adde novum.
Contere virgineo monstra inimica pede.
Te duce, Virgo, libens aspera bella geram:
Diffugient hostes; te duce, victor ero.

P r o s b y
k nejblahoslavenější Panně Marii.

Léta 1886.

I

Boj zahořel divoký; Lucifer, ejhle vidíš,
Obludy vztekle divé sám z Acherontu srší.
Máti ó dobrotivá, rychle přines mi pomoc.
Dej mužnost pevnou, k síle nové dopomoz.
Šlápni panenskou svou příšery všecky nohou.
Když mne ty, Panno, vedeš, v boj se vydám i krutý:
Nepřítel zmizne; vítězem ejhle budu.

I.

Versione libera.

Mossa d'averno arde feroce pugna:

Satana ve', terribilmente adugna

Le incaute prede, e le tartaree squadre

Volge a sua posta. Mi soccorri, o Madre,

Nel fier cimento; il trepidante core

Francheggia e infiamma di celeste ardore.

Se nell'aspra tenzon tua man mi guida,

Vano è il furor della masnada infida.

Tu de' rei mostri la superba testa

Col virgineo tuo piè premi e calpesta.

Teco sarò: ma sol la tua virtude

Fia che Satan ricacci alla palude.

E sarà tua mercè, sarà tua gloria

Sull'oste doma la final vittoria.

I.

Z vlastiny volný překlad.

le podniknuty z pekla strašné boje,
Sám Satan vztahuje, viz, drápy svoje
Na kořist bezstarostnou vele státi
Svým druhům na místě. Ó přispěj, Máti,
V mé nesnázi a srdce úzkostlivé
Mi uvolni a učiň nebe chtivé.
Když ruka tvá mne střeží v krutém boji,
Pak marně smečka proti mně se strojí.
Ó znič těch příšer hanebných vše davy,
Svou nohou, Panno, na pyšné stup hlavy.
Já s tebou jsem; však tvojí jest to mocí,
Že Satan svržen do pekelné noci;
A zásluhou i slávou vezdy tvojí,
Že nepřítel jest zničen v krutém boji.

II.

Auri dulce melos, dicere, *Mater ave.*

Dicere dulce melos, *o pia Mater ave.*

Tu mihi deliciae, spes bona, castus amor ;

Rebus in adversis tu mihi praesidium.

Si mens sollicitis icta cupidinibus,

Tristitiae et luctus anxia sentit onus ;

Si natum aerumnis videris usque premi,

Materno refove Virgo benigna sinu.

At celeri heu! properat jam pede summa dies :

Detruso stygii daemone ad ima lacus,

Adsis, o Mater, languiduloque seni

Lumina fessa manu molliter ipsa tege,

Et fugientem animam tu bona redde Deo.

II.

Jakto libý uchu zpěv: *Máti, ó zdráva budiš;*
Sladce to zaznívá: *zdráva budiš moje mát.*
Ty's rozkoš jediná, naděje, láska moje.
Ty's v protivách krušných ochrana vezdy moje.
Když mysl bujnými chťiči pobouřena jest,
Když smutek úzkostný těžko ji obkličuje,
Když své dítko vidíš, sevřeno jak klopotou:
V klíně mateřském svém, Panno milosti, posil.
Ej poslední den rychle se přibližuje:
Mocně do nejhlubších dábla uvrz do pekel;
Máti milá, přispěj, pak ubohému kmetu
Shaslé libě zraky svou sama zavři rukou,
Dobrotivá, duši pak Pánu podej na nebi.

II.

Versione libera.

Quanto all' orecchio mio suona soave
A te, Madre MARIA, ripeter *ave*.
Ripeter *ave* e dirti: *o Madre pia*,
È a me dolce e ineffabile armonia.
Delizia, casto amor, buona speranza
Tale tu se', ch'ogni desire avanza.
Quando spirto m'assal maligno e immondo,
Quando d'ambascie più m'opprime il pondo,
E l'affanno del cor si fa più crudo,
Tu mio conforto, mia difesa e scudo.
Se a me tuo figlio apri il materno seno,
Fugge ogni nube, il ciel si fa sereno.
Ma già morte s'appressa: deh in quell' ora
Madre m'aita: lene lene all'ora
Quando l'ultimo dì ne disfaville,
Colla man chiudi le stanche pupille:
E conquiso il demon che intorno rugge
Cupidamente, all'anima che fugge
Tu pietosa, o MARIA, l'ala distendi;
Ratto la leva al cielo, a Dio la rendi.

II.

Z vlastiny volný překlad.

Jak libě v mém zní uchu tvoje sláva,
Rád volám: *Máti, Maria, buď zdráva!*
A opětuji stále: *dobrotivá Matko!*
Toť pro mne vezdy nevýslovně sladko.
Ty's rozkoš, láska, moje potěšení,
Ty's mocna, že nad tebe v světě není.
Kdy zlý a nečistý duch se mně blíží,
Kdy všelijaké úzkosti mne tíží,
Kdy srdce moje stíženo jest strastí,
Ty's útěchou mi, ochranou i slastí.
Kdy ke mně otevřeš své milé zraky,
Se zjasní nebe, zmiznou všechny mraky.
Však smrt se jižjiž blíží, proto prosím,
Ó Máti dobrá, slzy vroucné rosím,
Kdy poslední den pro mne nadekročí,
Ó přelaskavá, zatlač moje oči.
A kdy zlý duch se sblíží ke mně ruše,
Pak ujmí se té ubohé mé duše,
A roztáhni svá křídla nad mnou, Máti,
A duši mou rač Bohu Otci vzdáti.

AD IOANNEM ARNOLFVM SERVANZI

EX NOBILI COHORTE

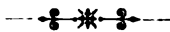
STIPATORVM PONTIFICIS MAXIMI

AÑ. MDCCCLXXXVI.

Anne anceps servare fidem SERVANTIVS? anne
Priscus honorato e pectore cessit amor?

Nil dubita: illecebrae tentent artesque dolosae:
Pontifici immotam servat at ille fidem.

Janu Arnulfu Servanzovi,

ze šlechtické osobní stráže papežské.

Léta 1886.

daž věností více není SERVANCIUS oddán ?

Snad-li z prsou čestných láska prvá zmizela ?

Nevěť : nástraha ať ho a leť kterakákoli zkouší :

Nezlomnou věnost on zachová papeži.

SANCTVS JOANNES BAPTISTA

PRAECVRSOR

AN. MDCCCLXXXVI.

Montanas Galilaeae oras BAPTISTA pererrans,
Tegmen cui corium, mella, locusta cibus,

O vos, errorum mersae caligine caeca,
Audite, o gentes, verba salutis, ait.

Instat summa dies ; venturam Iudicis iram
Effugite : o tandem poeniteat scelerum ;

Delete haec gemitu et lacrimis, Numenque piate :
Sic tutum ad caeli regna paratur iter.

Svatý Jan Křestitel,

předchůdce Páně.

Léta 1886.

¡ pohoří Jan KŘESTITEL obchází galilejské,
Kůže mu rouchem jest, plást a kobylka krmí;

Hlásaje: «zabředlí v temnostech jenž bludu dlíte,
Spásy svojí slyšte náradu, národové.

Blízek již den poslední: tož jen hněvu Páně
Hleďte uniknouti svých litující bludův.

Pláčem a lkáním své vady smyjte a pak Boha smiřte:
Takto se bezpečná cesta strojí do nebe.»

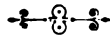
IDEM ARGUMENTVM. ¹

AN. MDCCCLXXXVI.

Non aliena licet, rex impie, frangere iura ;
Non licet uxorem fratris, habere tuam.

Hac olim impavidus clamabat voce IOANNES :
Vox eadem e vultu reddita clamat adhuc.

¹ Vtrumque epigramma Pontifex insculpi iussit in theca magna elegantioris operis, quam novissime ad custodiendum sanctissimi Praecursoris Caput in privato sacrario suo collocari iussit.

Týž předmět.¹

Léta 1886.

Nesmíš, králi bohaprázdný, dotknout se cizích práv;

Nesmíš pokládat bratrovu svou za ženu.

Takto neohroženým kdysi svým hlasem oznamoval JAN:

Hlas tentýž ze hlavy zvučně volá doposud.

¹ Tyto dvě nápisné básně poručil papež vryti na veliké schránce znamenitě vypracované, již nedávno k uschování hlavy svatého předchůdce v soukromé své kaple postavití dal.

AN. MDCCCLXXXVII.

I.

*Contritio et infelicitas in viis eorum
et viam pacis non cognoverunt.*

(Ps. XIII.)

Prolabi in vetitum, turpi sordescere culpa

Si quem contingat; poena repente comes

Peccantem sequitur: stimulis pavor urget, et atra

Mordet cura animum, sollicitumque tenet.

Excruciat scelus admissum, ingeminatque dolorem

Impendens capiti vindicis ira Dei.

Léta 1887.

I.

*Zkúza a neštěstí na cestách jejich,
a cesty pokoje nepoznali.*

(Žalm 13, 3.)

lesnouť v zápověď, hnusným se pokáleti hříchem

Když koho potkalo snad: hned na to v zápěti již

Trest stíhá hříšníka, neb ostnem strach pobadává,

Černá ohryzuje srdce mu stále starost.

Čin hříšný trýzní, zdvojujeť však všecky bolesti,

Jenž se mu nad temenem Páně pne hněv mstitele.

II.

*Qui timet Dominum, nihil trepidabit
et non pavebit: quoniam ipse est
spes eius.*

(Eccl. XXXIV, 16.)

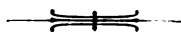
At iusto tranquilla quies: ceu lenis aquae fons
Decurrens molli in gramine. vita fluit

Nescia curarum: tacitus mortalia spectat
Et vitae in partem librat utramque vices.

Vis inimica premat; vultus fortuna superbos
Terrore, insidiis mutet ad arbitrium:

Fortem non tangunt animum, contemnere suetum
Et terere invicto cuncta caduca pede.

Quem paveat, clypeo cui pectus munit ahenis
Virtus? cui certa est spes columenque Deus?

II.

*Kdož se bojí Pána, ničeho se nebude
strachovati, ani děsiti: nebo on jest
naděje jeho.*

(Eccli. 34, 16.)

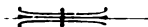
Jak klidný zbožného pokoj: jak zřídlo praménku,
Jenž po palouku teče, takto mizí mu život.

Neznaje nouzí mlčky si obhlíží, co smrtelno,
Váhou odvažuje vešken osud života.

Nepřátelská moc-li ho stíhá, Štěstena pyšně
Tvář hrozbou nebo lstí svou libolibě mění:

Netkne se nic ducha, jenž jako rek statný si uvyknul
Zhrdnouť vítězně vším, co tu jest a zhyne.

Což zaleká ho, jehož štítem ctnost srdce ocelným
Chrání? jistá jest naděje, sloup jeho Bůh.

IN IESVM CHRISTVM
A S. IOANNE PRAECVRSORE
BAPTIZATVM.¹

AN. MDCCCLXXXVII.

Montanâ Galilaeae olim regione relictâ,
Arida Iordanis qua vagus arva rigat,

BAPTISTA advenit, divino numine ductus,
Lustrali gentes spargere iussus aqua.

Certatim ad flumen properat plebs agmine denso;
Tingitur; affuso sanctior̄ imbre redit.

¹ «Tunc exhibat ad eum Iero-solyma, et omnis Iudaea, et omnis regio circa Iordanem; et baptizabantur ab eo in Iordane. Tunc venit Iesus a Galilaea in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo. Ioannes autem prohibebat eum, dicens: Ego a te debeo baptizari, et tu venis ad me? Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua; et ecce aperti sunt ei caeli: et vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, et venientem super se. Et ecce vox de caelis dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui.»

(MATTH. III.)

Ježíš Kristus

od svatého Jana svého předchůdce
pokřestěn.¹

Léta 1887

Druhdy KRITTEL Jan kraj zanechav pohoří galilejských,
Kdež Jordán klikatý pláně suché svlažuje,

Tamto zavítal své kroky řídív z návodu Páně;
Rozkázáno jemu národy křtíti vodou.

Lid jak o závod sem k řece ej, zástupně přichází,
Křtem smírným obmyt zbožně vrací se domů.

¹ «Tehdy vycházeli k němu z Jerusaléma, a ze všeho Judska, i ze vsí krajiny při Jordánu: a křtění byli od něho v Jordáně. Tehdy přišel Ježíš z Galilee k Jordánu k Janovi, aby pokřtěn byl od něho. Ale Jan velmi zbraňoval jemu, řka: Já od tebe mám pokřtěn býti, a ty jdeš ke mně? A pokřtěn jsa Ježíš, vystoupil ihned z vody: a aj otevřena jsou mu nebesa, a viděl Ducha božího sstupujícího, jako holubici, a přicházejícího na něj. A aj hlas s nebe řkoucí: Tentoť jest syn můj milý, v němž jsem sobě zalíbil.»

(Mat. 3, 5—17.)

Ecce autem e turba (cupide mirantur euntem
Obtutu tacito) magna Dei Soboles,

Progreditur IESVS, maiestatisque verendae
Demisso celat vultu habituque iubar.

Insons, sanctusque adspergi fluvialibus undis
Suppliciter, sontis more modoque, petit.

Persensit numen BAPTISTA ; et, *non ego te*, inquit,
Me me, adsum, tu me tingue, Magister, aqua.

Paruit imperio tamen et mandata facessit
Divinumque fluens imbuit unda caput.

Panditur interea radianti lumine caelum,
Ipsaque Iordanis ripa corusca micat.

Continuo nive candidior descendere ab alto
Praepetibus pennis visa Columba polo.

Aj tu ze zástupu (všechno zvědavě na chůdce pozírá
Mlčky se obdivujíc) Syn vznešený hle Boží,

V před se ubírá Pán mocnou ukrýváje vážnost
Tváří svou skromnou, svým těla též držením.

Svat jsa a bez viny přec si vodou říčnou přeje být smyt,
Jak vinník nějaký takto srdečně prosí.

Jan však poznává Boha; dí pak: *já nikoliv tě,
Tyt bys křestiti měl, mistře, mne smíru vodou.*

Poslouchá i činí, což rozkázáno mu Pánem:
Pak říčnou vodu lil smýváje Páně hlavu.

Hned se při tom nebe zářícím světlem otevírá,
Jordánské břehy též zářně se prokmitají.

Aj tu vidí se, bělejší nad sních s výše nebeské
Rychle a významně jak holubička letí.

Spiritus, ipse Deus, fulgente per aëra tractu,
Alitis in forma conspiciendus erat.

Leniter adlabens Christum super adstitit; auras
Tum vox insonuit fusa per aetherias:

*Filius hic meus est; audite, audite docentem,
Quem genui, aeternus quem mihi iungit amor.*

Audiit, et sese tibi, IESV, maximus orbis
Subdidit Eoo e litore ad occiduum;

Teque in vota vocat, tibi iussos reddit honores
Tu lux vera homini, tu via, vita, salus.

Sám Bůh Duch se svatý ej, v zářícím vzduchu vznáší,
Tuť však v spůsobě ptáčete ejhle viděn.

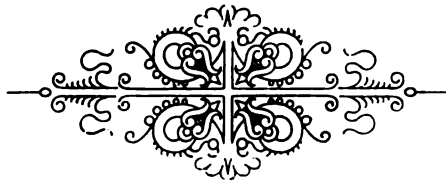
Libě a klidně se nad Pánem vznáší holubička;
V tom mocný zavzněl hlas po celém po vzduchu:

*Tot můj Syn přemilý, jeho slyšte a nauku slyšte,
Fát ho zplodil, věčná láska se mnou ho poji.*

Zaslechnuv hlas ten, Pane, vešken svět se ti poddal
Od strany východní k západu až daleko.

Tobě se všecko klaní a povinnou poctu podává:
Člověku tyť světlo, cesta, život, spasení.

INSCRIPTIONES.

—
N Á P I S Y.
—

AN. MDCCCXXIV.¹

ANNA ALEX. F. PROSPERIA

EGENORVM ALTRIX FILIORVM AMANTISSIMA
DOMO CORA

FEMINA VETERIS SANCTITATIS
FRVGI MVNIFICA

H. S. E.

QVAE OMNI MATRIS FAMILIAS MVNERE
NITIDE ET IN EXEMPLVM PERFVNCTA
DECESSIT CVM LVCTV BONORVM

NON. AVG. ANNO MDCCCXXIV.

VIX. DVLCISS. CVM. SVIS. ANN. LI M. VII D. XI.
LVDOVICVS. PECCIVS. CONIVX. CVM. LIBERIS. MOERENTIBVS
MVLIERI RARISSIMAE INCOMPARABILI

M. P.

AVE ANIMA CANDIDISSIMA
TE IN PACE

¹ In obitu matris carissimae. Extat monumentum Romae ad sacrorum Francisci Assisiensis Stigmatum.

Léta 1824. ¹

ANNA DCERA ALEX. PROSPERA,
NUZNÝCH ŽIVITELKA, DÍTEK SVÝCH PŘELASKAVÁ MATKA,
RODEM Z KORI,
ŽENA CTIHODNÉ NÁBOŽNOSTI,
ŠETRNÁ, ŠTĚDRÁ,
ZDE ODPOČÍVÁ,
JEŽ VEŠKERU DOMÁCÍ HOSPODYNĚ POVINNOST
SKVĚLE A VZORNĚ VYKONAVŠI,
ZEMŘELA KU ZÁRMUTKU DOBRÝCH
5. SRPNA LÉTA 1824.
ŽILAT PŘEBLAŽENĚ SE SVÝMI
51 let, 7 MĚSÍCŮ, 11 DNÍ.
LUDVÍK PECCI MANŽEL S TRUHLÍCÍMI DÍTKAMI
MANŽELCE PŘEVZÁCNÉ, NEVYROVNATELNÉ
POMNÍK POSTAVIL.
MĚJ SE DOBŘE, DUŠE PŘEČISTÁ,
V POKOJI.

¹ Při úmrtí matky vroucně milované. Pomník nachází se v Římě v kostele sv. Františka z Assisi ranami obdařeného.

AN. MDCCCLXXIII.

GERTRVDI STERBINIAE

VIRGINI SALESIANAE

INNOCENTISSIMAE

QVAE

VTI CHRISTO IESV PLACERET

ASPERA MVLTA FORTITER TVLIT

EADEM

RIGIDIORVM ALVMNA . ET CVL'TRIX VIRTVTVM
MVNERIBVS . LABORIBVS . QVE . SANCTE . PERFVNCTA

MATVRA CAELO

LAETA LIBENS

IN PACE CHRISTI CONQVIEVIT

III. NON. FEBR. AN. MDCCCLXXIII.

ANNOS NATA XLIII. M. I. D. XXVI.

IVLIVS FRATER

SORORI INCOMPARABILI

SE SVOS QVE COMMENDAT ¹

¹ Videsis carmen pag. 54 et seqq.

Léta 1873.

GERTRUDĚ STERBINOVĚ,

PANNĚ SALESIÁNCE,

PŘEČISTOTNÉ,

JEŽ,

ABY SE KRISTU JEŽÍŠI ZALÍBILA,

MNOHO TRPKÉHO STATEČNĚ SNÁŠELA;

TATÉŽ

PŘÍSNĚJŠÍCH CHOVANKA A PĚSTOUNKA CTNOSTÍ

POVINNOSTI A PRÁCE SVATĚ VYKONAVŠI

JSOUC ZRALÁ PRO NEBE

RADOSTNA, VESELA

V POKOJI KRISTA SPOČINULA

3. ÚNORA LÉTA 1873,

VE STÁŘÍ 43 LET, JEDNOHO MĚSÍCE, 26 DNÍ.

BRATR JULIUS ¹

SESTRĚ NEVYROVNATELNÉ

SEBE A SVÉ ODPORUČUJE.

¹ Viz básně sem se vztahující na stránce 55 a násl.

AN. MDCCCLXXXIII.

DE RATIONE VITAE
IN PONTIFICATV DEGENDAE.

I.

IN MORTALI VITA QVAE SVPEREST
DECRETVM EST
OBLATA QVOTIDIE PIACVLARI HOSTIA
ARCTIVS DEO ADHAERERE
CVRANDAEQVE . HOMINVM . SALVTI . SEMPITERNAE
STVDIOSIVS IN DIES
VIGILANTI ANIMO
ADLABORARE.

Léta 1883.

O ZPŮSOBĚ
VEDENÍ ŽIVOTA ZA PAPEŽOVÁNÍ.

I.

PRO SMRTELNÝ ŽIVOT, JENŽ MI ZBÝVÁ,
USNESL JSEM SE:
PŘINESENOU DENNĚ SMÍRNOU OBĚTÍ
ÚŽE BOHA PŘIDRŽETI SE
A O PÉČI LIDSTVA SPÁSY VĚČNÉ
HORLIVĚJI ODE DNE KE DNI
BDĚLOU MYSLÍ
PRACOVATI.

II.

AGE IAM
ENITERE ENITERE O LEO
ARDVA QVAEQVE FIDENTER MOLIRI
DVRA FORTITER PATI
NE REFORMIDES
DEVEXA . IAM . AETATE . EMENSOQVE . PROPEMODVM
VITAE CVRSV
REBVS CADVCIS ABDICATIS CONTEMPTIS
ALTIORA APPETENS ANIMO
AD CAELESTEM PATRIAM
CONSTANTER ADSPIRA.

II.

NUŽ TEDY
VZMUŽ SE, VZMUŽ SE, O LVE!
BYS VŠECKO OBTÍŽNÉ DŮVĚRNĚ PODNIKAL,
TRPKÉ STATEČNĚ SNÁŠEL,
NELEKEJ SE!
AN VĚK TVŮJ TĚMĚŘ UPLYNUL A DOKONČEN SKORO
ŽIVOTA BĚH,
VĚCMI POZEMSKÝMI POHRDNUV
VYŠŠÍCH HLEDAJE V DUCHU
K NEBESKÉ VLASTI
VYTRVALE POZÍREJ.

AN. MDCCCLXXXVI.

RERVM MORTALIVM VICES
VIRTUTE RELICTA
MISERAE ET LAMENTABILES.

Léta 1886.

ŽIVOTÁ' SMRTELNÉHO ZMĚNY,
OPUSTÍ-LI SE CTNOST',
JSOU BÍDNÉ A POLITOVÁNÍ HODNÉ.

*Omne quod in mundo est, concupiscentia
carnis est, et concupiscentia oculorum,
et superbia vitae.¹*

(IOAN. Ep. I. c. II, v. 16.)

AN. MDCCCLXXXVI.

CONCVPISCENTIA CARNIS.

I.

INSANA VOLVPTATVM CVPIDITAS
INIMICA RATIONI
MVLTORVM SCELERVM ABOMINATA
PARENS
HOMINVM GENERI
DEDECVS ET IGNOMINIAM
INVRIT.

¹ CORNELIVS A LAPIDE in hunc locum: «quidquid spectabili hoc mundo
«continetur, aut carnis cupidinibus, aut illecebris animum emollit et inquinat, aut
«opum cupiditate accendit, aut superbia et fastu extollit; quae omnia sunt a Deo
«Patre eiusque amore aliena, atque ad haec caduca mundi bona vel potius
«bonorum umbras et simulacra pertinent.»

*Nebo všechno, což jest na světě,
jest žádost těla, a žádost očí,
a pýcha života.*

(Jan I. 2, 16.)

Léta 1886.

ŽÁDOSŤ TĚLA.

I.

ŠÍLENÁ ROZKOŠÍ CHTIVOST,
NEPŘÍTELKYNĚ ROZUMU,
MNOHÝCH ZLOČINŮ NENÁVIDĚNÁ
PLODITELKA,
LIDSKÉMU POKOLENÍ
NEČESŤ A HANBU
VPALUJE.

¹ CORNELIUS A LAPIDE praví k tomuto místu: «cokoliv na tomto viditelném světě se nachází, všechno buď chťící těla aneb lákadly mysl rozmazluje a poskvvrňuje, anebo žádostí po bohatství rozohňuje anebo pýchou a domýšlivostí vynáší; avšak to všechno jest Bohu Otci a jeho lásce cizí a vztahuje se na tyto pomíjející světa statky či vlastně na statků odrody a stíny.»

II

VOLVPTAS

INVERECVNDATA ET IMPROBA SIREN

CANTV BLANDITIIS

HVMANA PECTORA EMOLLIT

FASCINAT

CIRCAEO POEVLO

AD EXITIVM ET NECEM

ADDVCIT.

II.
ROZKOŠ,
NEPOČESTNÁ A HANEBNÁ SVŮDNICE,
ZPĚVEM, LICHOCENÍM
LIDSKÁ SRDCE ROZMAZLUJE,
OKOUZLUJE
ČÍŠÍ CIRCEJSKOU
K ZÁHUBĚ A KE SMRTI
PŘIVODÍ.

AN. MDCCCLXXXVI.

CONCVPISCENTIA OCVLORVM.

I.

EXLEX DIVITIARVM AMOR
PESSIMVM GENVS SERVITVTIS
AD TERRAM AFFIGIT IMMORTALES
ANIMOS
CONSECTARI . INEXPLEBILI . AVIDITATE COACTOS
VMBRAM ET IMAGINES
BREVI DILAPSVRAS.

Léta 1886.

ŽÁDOSŤ OČÍ.

I.

BEZZÁKONNÁ PO BOHATSTVÍ TOUHA
NEJHORŠÍ DRUH OTROCTVÍ,
K ZEMI POUTÁ NESMRTELNÉ
DUŠE
NUTÍC JE, ABY NEUKOJITELNOU CHTIVOSTÍ
BAŽILY PO STÍNECH A PŘELUDECH
BRZY POMÍJEJÍCÍCH.

II.

PECVNIAM INFINITE CONCVPISCENS

FASTIDIT HOMO

MANSVRA ANIMI BONA

REBVSQVE ADHAERESCENS

INCERTIS ET FLVXIS

HVMILI METV HVMILIORE SPE

LVDITVR INVICEM.

II.

PO BOHATSTVÍ NESMÍRNĚ ZATOUŽIV
ZOŠKLIVÍ SI ČLOVĚK
TRVANLIVÁ DUŠE DOBRA
A NA VĚCI SE ZAVĚSIV
NEJISTÉ A POMÍJEJICNÉ
PODLÉHO STRACHU, PODLEJŠÍ NADĚJE
STAVÁ SE HRÍČKOU.

AN. MDCCCLXXXVI.

SVPERBIA VITAE.

I.

AMBITIO

SIMVLTATVM CONTENTIONVMQVE

ACERRIMA INSTIGATRIX

IVSTITIA POSTHABITA FALLACIA COMITE

AD PRAEMIA AVDACTER NITITVR

VIRTVTI DEBITA.

Léta 1886.

PÝCHA ŽIVOTA.

I.

CTIŽÁDOST,
NENÁVISTÍ A RŮZNIC
NEJHORLIVĚJŠÍ PŮVODKYNĚ,
ZATLAČIVŠI SPRAVEDLNOST, POMOCÍ LESTNOSTI
ODMĚN SMĚLE DOMÁHÁ SE,
JEŽ PŘÍSLUŠÍ CTNOSTI.

II.

TVMENS ANIMVS SVPERBIA
IN SE . VNO . PONIT OMNIA
CORRVPTOQVE IVDICIO VERI
GRANDIA AGITANS INANIA CAPTANS
ERRORE VARIO
AD PEIORA DELABITVR.

II.

NADMUTÝ DUCH PÝCHOU
NA SEBE SAMA SKLÁDÁ VŠECKO,
A ZMĚNIV ÚSUDEK PRAVÝ,
O VELIKÉM ROZMÝŠLEJE, MARNOSTI SE DRŽE
V MATNÉM BLUDIŠTI
DO HORŠÍHO PADÁ.

AN. MDCCCLXXXVII.

LEO XIII. P. M.

AEDES VETERES

DYNASTARVM SIGNIENSIVM

AERE SVO COEMPTAS REFECTAS

PVERIS PVELLISQVE

AD RELIGIONEM

AD HVMANITATEM ERVDIENDIS

DESTINAVIT

AN. MDCCCLXXXVII

BLASIO SIBILIA EPISCOPO.

Léta 1887.

PAPEŽ LEV XIII.,
STAROU BUDOVU
PÁNŮ ZE SEGNI
ZA SVŮJ PENÍZ KOUPENOU A OPRAVENOU
KU VZDĚLÁNÍ V NÁBOŽENSTVÍ A VYCHOVÁNÍ
HOCHŮV A DĚVČAT
ODEVZDAL
LÉTA 1887.
BISKUPU BLAŽEJI SIBILLOVI.

OBSAH.

I N D E X.

CARMINA.

	pag.
Ad Vincentium Pavani e S. I.	6
De invaletudine sua in adolescentia.	8, 10
Rogerus A. C. adolescens effrontem mulierem depellit	12
A Mons. Orfei. — Scherzo poetico	14
Idem latine	16
A Fulvio Bellelio. — Scherzo poetico	18
— — —	
In Nicolaum Pompilium	22
In Petrum Penna	24
In Seraphinum Paradisium	26
In Sanctem Petrazzinium	28
In Hermelindam Montesperelli	30
In Rosalindam Bastiani	32
— — —	
Ars photographica .	34
Fons loquitur	36
In Gallum sibi licentius indulgentem	38, 40
Damnatorum ad inferos lamentabilis vox	42

O B S A H.

Předmluva .	Strana 3
-------------	-------------

B Á S N Ě .

Vincenci Pavánovi, z tovaryštva Ježíšova	7
O své chorobě	9, 11
Rogierius A. C. jinoch zahání nestydatou ženštinu .	13
Monsignoru Orfeiovi. — Poetický žert .	15
Totéž z latiny	17
Fulviu Bellelovi. — Poetický žert	19
<hr/>	
Na Mikuláše Pompila .	23
Na Petra Pennu	25
Na Serafina Paradisa	27
Na Sankta Petrazzina	29
Na Hermélindu Montesperellovu	31
Na Rosalindu Bastianovu .	33
<hr/>	
Umění fotografické	35
Žřídlo mluví	37
Gallovi, jenž si příliš nevázaně hověl	39, 41
Zatracenců v pekle úpěnlivý výkřik	43

	pag.
Ricorso alla Vergine nelle tentazioni	44, 46
Ad Aloisium Rotelli .	. 48, 50, 52
Ad Gertrudem Sterbiniam Julius frater	54
Idem. Versione libera	56
Idem Sororis opem implorat sub allegoria navis	58, 60
Ad Ieremiam Brunelli	62
Ad Iosephum fratrem de se ipso	64, 66, 68, 70, 72
—	
S. Herculanus	76
Hymnus	78, 80, 82, 84
S. Constantius	88
Hymnus I.	90, 92, 94
Hymnus II.	96, 98, 100, 102, 104, 106
De se ipso .	108
Ad Florum	110, 112
Ad eundem	114
Frustrata impiorum spe; Pontificum Romanorum series non intermittitur	116
Auspicatus Ecclesiae triumphus et in commune bonum restituta pax	118, 120
Ad beatam Virginem Mariam preces I. & II.	122, 126
Idem. Versione libera I. & II.	124, 128
Ad Ioannem Arnolfum Servanzi	130

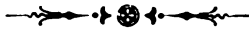
	Strana
Útočiště ku Panně Marii v pokušeních	45, 47
Aloisů Rotellovi	49, 51, 53
Gertrudě Sterbinové	55
Totéž z vlastiny	57
Julius vyzývá sestru na pomoc pod podobenstvím lodi	59, 61
Jeremiáši Brunellovi, učiteli výmluvnosti	63
Bratru Josefovi o sobě samém .	65, 67, 69, 71, 73
—	
Svatý Herkulán	77
Hymnus	79, 81, 83, 85
Svatý Konstancius	89
Hymnus I.	91, 93, 95
Hymnus II.	97, 99, 101, 103, 105, 107
O sobě samém	109
Florovi	111, 113
Témuž	115
Marna naděje zlosynův; řada papežů římských nebude přerušena	117
Předpovídáno vítězství církve a obnova pokoje ku vše- obecnému blahu	119, 121
Prosby k nejblahoslavenější Panně Marii I. a II.	123, 127
Totéž. Z vlastiny volný překlad I. a II.	125, 129
Janu Arnulfu Servanzovi	131

	pag.
Sanctus Ioannes Baptista Praecursor	132
Idem argumentum	134
Epigramma: I. Contritio et infelicitas.	136
II. Qui timet Dominum	138
In Iesum Christum a S. Ioanne Praecursore bapti- zatum	140, 142, 144

— — —

INSCRIPTIONES.

In obitu Annae Alex. F. Prosperiae	148
In obitu Gertrudis Sterbiniae	150
De ratione vitae in Pontificatu degendae I. & II.	152, 154
Rerum mortalium vices	156
Concupiscentia carnis I. & II.	158, 160
Concupiscentia oculorum I. & II..	162, 164
Superbia vitae I. & II.	166, 168
Leo XIII. P. M..	170

	Strana
Svatý Jan Křestitel, předchůdce Páně	133
Týž předmět	135
Epigram: I. Zkáza a neštěstí	137
II. Kdož se bojí Pána,	139
Ježíš Kristus od svatého Jana svého předchůdce po- křestěn	141, 143, 145

NÁPISY.

Při smrti Anny dcery Alex. Prospera	149
Gertrudě Sterbinové	151
O způsobě vedení života za papežování I. a II.	153, 155
Života smrtelného změny	157
Žádost těla I. a II.	159, 161
Žádost očí I. a II.	163, 165
Pýcha života I. a II.	167, 169
Papež Lev XIII.	171

